

Kuva: Lauri Heikkilä

Yli sata vuotta vapauden symbolina

Sivulla 12 on kertomus siitä, mihin alkoholi voi pahimmillaan viedä. Jopa veneen alle.

Sisällöstä:

- **Soini: vastuullista talouspolitiikkaa** 4
- **Totuuden puhuja ei löydä yösijaa** 5
- **Mystinen, mutta tiivis joukko** 6
- **Suomen kielen asema Ruotsissa** 10
- **Kuntaliitos kuntalaisia kuulematta** 13
- **Miten määritellään kansallismielisyys?** 16

Maailmalla tapahtuu taas

Muutama vuosi sitten USA hyökkäsi taas uuteen pahan akselin maahan, Irakiin. Tuolloin eroteltiin ystävät ja viholliset liittouman kannalta katsottuna.

Ilman YK:n turvallisuusneuvoston valtuutusta tehty raju hyökkäys, jota amerikkalaiset perustelivat joukkotuhoaseiden olemassaolon uhalla (todellisuudessa joukkotuhoaseita ei koskaan löytenyt), perustui mielestäni kylmästi taloudellisiin seikkoihin. Öljy, jota alueella on, oli todellinen syy massiiviseen Irakin

alueen valtaamiseen. Tuolloin varmistettiin jenkkirautojen suunnattoman ja non tyydyttäminen edullisesti korkeaktaanisella bensinillä.

Pervez Musharrafian valitsi oman ja maansa kohtalon

Tuolloin Liittouman Irakin hyökkäyksen yksi merkittävistä tukijoista oli Pakistan ja maan presidentti, länsimielinen Pervez Musharrafian. Presidentin valittua USA:n islamilaisen äärimailman sijasta, hän tuolloin tietämättään allekirjoitti oman valtansa ja ehkäpä myös oman henkensä menettämisen. Tätä Pakistanin kriisiä (pian sisällissotaa) käydään taas demokratian ja tasa-arvoisuuden nimissä, kuten Irakin sotakin. Vapaat vaalit ja tasavertaisuus ovat avainsano-

ja tuossa amerikkalaisten määrittelemässä sodassa.

Hassunkurista ironiaa. Muutama hetki sitten liittouma vaati ulkonaliikkumiskiellon kumoamista ja vapaita vaaleja maan presidentiltä. Vaatimuksen toteuttaja, presidentti Pervez Musharrafian totteli, ja suostui vaatimuksiin. Hän kumosi ulkonaliikkumiskiellon, luopuipa vielä armeijan ylipäällikkyydestään. Lupasi jopa vapaat vaalitkin maahan tammikuulle 2008. Mutta mitä tapahtuikaan? Ääriryhmät saivat pommi-iskullaan oppositiojohtaja Benazir Bhutnton hengiltä ja maan sisällissodan partaalle. Mitä tekee Amerikka? Varmaan korvat luimussa vaatii nyt vähemmän kovaäänisesti maahan ulkonaliikkumiskielloa ja peräti poikkeustilan julistamista.

Ironista eikö vaan, näin se mieli muuttuu lyhyessä ajassa. Presidentti Pervez Musharrafian syytetään oppositiojohtaja Benazir Button salamurhasta, en usko todellisuudessa asioiden olevan näin. Ääriryhmä, joka valtasi taannoin maassa olevan

muslimien pyhän moskeijan ja jonka jäsenet tapettiin tuon valtauksen aikana presidentin toimesta, sai silloin propagandavoiton länsimielisestä presidentistään. Nyt tämän saman ryhmittymän, Al-Qaidan, johtajan Baitullah Mehsudin tavoitteena on saada oppositio ja valtaapitävät taistelemaan keskenään. Tavoitteena on täysmittainen sisällissota Pakistaniaan.

Mitä kaikesta tästä seuraa?

Nythän Al-Qaidan ei tarvitse muuta kuin tehdä muutamia harkittuja iskuja hallituksen joukkoja vastaan ja syyttää oppositiota iskuista, ja vastaavasti muutama isku oppositiota vastaan ja syyttää hallitusta näistä iskuista. Parhaita kohteita ovat uskonnolliset kohteet ja hallitusrakennukset. Antaa kavereiden tapella keskenään niin, että niskavillat pölyyvät, nauraa Al-Qaida omilla tukialueillaan.

Mihin tällä kaikella tässä tapauksessa pyritään? Maan saamiseksi ääriuskonnollisten hallintaan, maan joh-

toon sellaisia henkilöitä jotka eivät auta amerikkalaisia pyrkimyksissä maailman herruuteen. Kysymys on myös Pakistanissa olevien ydinaseiden hallinnasta, nämä ydinaseet takaavat tasavertaiset neuvottelut liittouman edustajien kanssa öljystä sekä muslimimaiden asioista suhteessa Amerikkaan. Sisällissotaa lietsominen onnistui Irakissa, miksei se onnistuisi myös Pakistanissa. Lyhyesti tiivistettynä, kysymys on vain rahasta ja valasta koko maailmassa. Hajota ja hallitse, näinhän se historia meitä opettaa.

Lehden uudistuksesta

Lehtemme uudistus siirtyi muutaman kuukauden eteenpäin. EU:ssa mietitään poliittisten lehtien asioita ja tunnetusti EU:n rattaat ovat hitaat. Sanontamme: "missä EU, siellä ongelma", pitää taas kerran paikkansa. Jatkamme lehden tekemistä nykyisellä tahdilla (kerran kuussa). Toivomme kuitenkin teiltä lukijoilta runsaasti lehtiartikkeleita. Hyvää alkanutta vuotta kaikille PerusSuomalaisen lukijoille.

PerusSuomalainen-lehti

Perussuomalaiset rp:n äänenkannattaja v. 1996 lähtien
ISSN 1239-2324

Ilmestyy: Joka kuun 15. päivä. 12 numeroa vuodessa.
Painos: 5.000 - 184.000 kpl
Julkaisija: Perussuomalaiset-Sannfinländarna rp
Pankkitili: Nordea 218518 - 157282
Toimitus: Mannerheimintie 40 B 56
00100 Helsinki
Puh: 0207 430 800
Fax: 0207 430 801
perussuomalainen.toimitus@saunalahti.fi

Päätoimittaja: Harri Lindell Puh. 0207 92 0362

e-mail: perussuomalainen.toimitus@saunalahti.fi

Toimittaja: Jussi Niinistö

Erikoistoimittaja: Rolf "Fred" Sormo (sairaslomalla)

Valokuvaaja: Pauli Artturi Luttinen ja Kuvapörssi Oy sekä toimittajien ja puolueväen ottamia kuvia

Layout ja taitto: Hyvän Olon Mediat Oy
Torikatu 7 A 26, 38700 Kankaanpää
Puh: 0207 920 362, fax: 0207 920 370

Webmaster: Lauri Heikkilä, Jussi Niinistö ja Iiris Peltomaa

Vakituiset avustajat: Reijo Ojennus, Ahti Moilanen, Marjo Pihlman, Jorma Uski, Vesa-Matti Saarakkala, Olli Sademies, Vaili K. Jämsä, Alpo Ylitalo.

Tilaukset/jäsenrekisteri: Marjo Pihlman 0207 430 802

E-mail: marjo.pihlman@perussuomalaiset.fi

Jäsenmaksu: 25 €/vuosi, sisältää lehden

Tilauhinnat: Vuosikerta 30 €, 1/2 vuotta 20 €
irtonumero 3 €

Ilmoitushinnat:

Teksti, määräpaikka ja kuulutukset: 3,00 € / pmm

Rivi-ilmoitus: 5,00 € / rivi

Aineiston muokkaus: 50 € / tunti

Painopaikka: SPOY, Kokemäki

Painopinta-ala: 260 x 380 mm

Palstojen määrä: 5-6 kpl

Aineisto: Toimitukseen viim. kuun vaihteessa. Toimitus pidättää itsellään oikeuden muokata ja otsikoida tekstejä. Lehti ei vastaa tilaamattoman aineiston säilyttämisestä tai palauttamisesta.

Puoluesihteri

ossi.sandvik@perussuomalaiset.fi

Hyvää alkanutta vuotta 2008

Juhlapyhät ovat ohi ja härkäviikkojen myötä arkinen aherrus on alkanut. Juuri nyt on hyvä hetki tarkastella omiakin kuvioita, katsoen sekä eteen- että taaksepäin. Mitä haluaisit tänä vuonna olevan toisin kuin viime vuonna. Mitä itse voisit tehdä muutoksen hyväksi, tänä vuonna?

Oletko tyytyväinen oman ympäristösi, kuntasi tai kaupunkisi ratkaisuihin, vai näetkö jossain parantamisen varaa? Voisitko sinä olla se henkilö, joka tarttuu tänä vuonna asioihin kantanaan vastuuta ja toimien yhteiseksi parhaaksi, vai tunnetko kenties jonkun, joka mielestäsi olisi juuri oikea ihminen päättäjän paikalle? Molemmissa tapauksissa nyt on aika toimia. Asetumalla kunnallisvaaleissa itse ehdolle tai tukemalla toista Perussuomalaista ehdokasta on mahdollista vaikuttaa, juuri sinulla, heti tänä vuonna.

Kun vaalit loppuvuodesta on käyty, tuloksen kanssa pitää elää seuraavat neljä vuotta. Ajattelepa sitä!

Nyt on vaikuttamisen aika ja paikka. Yhteistyössä on voimaa ja jokainen ääni on ratkaiseva. Myös antamatta jätetty ääni vaikuttaa; silloin mikään ei horjuta vallankäytön totuttuja kuvioita. Mitä sinä haluat, päättää itse, vai olla muiden vietävissä?

Kunnallisvaalimenestyksemme ratkaisee ehdokasettelu ja vaalityö. Tarvitsemme kaikkialle kunnollisia ehdokkaita, joita ihmiset voivat äänestää. Laaja lista takaa parhaan menestyksen, sillä jokainen ehdokas tuo lisää ääniä yhteiseen pottiin. Me voimme olla ylpeitä omasta puolueestamme ja sen tarjoamasta itsenäisestä poliittisesta vaihtoehdosta, joka ei ole suuren rahan, järjestövallan tai monopolien juoksupoika.

Me voimme nähdä vapautemme ja riippumattomuutemme kunniasaiana ja suurena voimana. Me emme rajoita yksilöiden mielipiteen vapautta omassa puolueessamme. Kasvavassa puolueessa on aina erilaisia mielipiteitä ja näkemyksiä. Sitä pitää suvaita. Eri ihmiset kannattavat Perussuomalaisia eri syistä,

ja näin saa olla. Muuten ei kasvua synny.

Raja on olemassa aina, ja se kulkee oman puolueen vahingoittamisessa. Perusteltu ja asiallinen, rakentava aloitteellisuus on tervetullutta, mutta valheisiin perustuvaa mustamaalusta ei suvaita koskaan. Kuriton puolue ei kykene menestyksekääseen taisteluun.

Kansa haluaa olla voittajan puolella. Kasvava ja kehittyvä puolueemme miellyttää takuuvarmasti äänestäjiä ja voittomme on

varma, kunhan tarjoamme Perussuomalaisen vaihtoehtomme riittävän laajasti kuntalaisten käyttöön, kaikkialla.

Hyvät ystävät, tehdään se yhdessä. Tänä vuonna!

Piirit: muutosilmoitus yhdistysrekisteriin

Mikäli syyskokouksessa on piirien ja osastojen sääntöjenmukaisesti nimenkirjoittajiin (puheenjohtaja, varapuheenjohtaja, sihteeri jne.) tullut muutoksia, yhdistysrekisteriin on tehtävä muutosilmoitus kolmena kappaleena.

Täytetyt lomakkeet lähetetään puoluetoimistoon, josta ne toimitetaan edelleen yhdistysrekisteriin. Sähköisesti täytettävät lomakkeet ja ohjeet ovat myös internetissä osoitteessa www.prh.fi >yhdistysrekisteri >muutosilmoitukset. Vaikka vain yksikin nimenkirjoittaja olisi vaihtunut, on muutosilmoituksessa ilmoitettava kaikki nimenkirjoittajat.

Onko valtiolla mitään virkaa?

Suomi on myynnissä. Merkittävä osa uudesta lainsäädännöstämme kulkee EU:n ja Brysselin kautta. Käytännössä jokaisessa uudessa laissa on huomioitava EU:n käytäntö. Asioiden siirtyminen kansalliselta päätöksenteolta kansainväliselle päätöksenteolle on kansalaisten mielissä vielä hieman hämärän peitossa. Jotkut humoristit esittävät vakavalla naamalla jopa yhteiskuntamme johtopakoilla, että ”itsenäisyytemme on vahvistunut”.

Kansalaiset ovat tukenet vaaleissa vallanpitäjien linjaa. Maaseudun alasajo, todellinen talonpojan tappolinja on nyt mitä verisintä totuutta. Eläin- ja ihmisystävällinen pien- ja perheviljelmämaatalous ei tule selviämään vapautuvan maailmantalouden oloissa. Jäljelle jäävät vain muutamat tuhannet suuret teollisuutta muistuttavat tehotilat. Muille tulee nousta, eikä enää ”oikea” jäsenkirjakaan tuo pelastusta. Eläinlääketieteelliset tiedekunnat pysyvät siellä missä on eliitin perhoskoiria asiakkaiksi.

Pohjoismaisissa ns. hyvinvointiyhteiskunnissa on ollut perinteisesti vahva valtio. Valtion tulonsiirtojen kautta on tasattu alueellista ja sosiaalista eriarvoisuutta. Valtio on myös tuonut aluepoliittisen panoksen syrjäseuduille, huolehtinut peruspalveluverkosta, tiestöstä, kouluista, posteista ja jopa yhdestä pankista. Tämä aika on nyt ohi. Valtiota ajetaan alas.

Posti yhtiöitettiin **Esko Ahon** pääministerikaudella. Postin ”yksityistämisen” seuraukset on nähty. Yksityiseltä firmalta ei voida olettaa tappiollisten toimintojen ylläpitoa, yhteiskunnallista vastuuta ei enää ole samassa mielessä olemassa. Postikonttoreiden pystykarvinta on suora seurausta tästä. Sama tapahtuu Tele- ja puhelinpuolella, valtio löi lihoiksi entisen kansallisen teletoinnin. Seuraavaksi suoritetaan syrjäseuduilla kiinteiden linjojen alasajo. Niitä ei kannata pitää toimintakuntoisena muutamien asukkaiden tähden. Tilalle linjan lakkauttamisesta tarjotaan kännykkää ja ”maksutonta” puheaikaa. Pitkässä juoksussa syrjäseudun ihminen huomaa maksavansa enemmän kuin ennen. Kansan palvelut alas ja herrojen optiot ylös!

Postia ja Teleä seuraa tielaitoksen ”yksityistämisen”. Se tietää kilometritehdasta sadoille työntekijöille, mutta palvelun kun paranee ja kannattavuus nousee. Syrjäseutujen ihmiset, nuo sorateiden varrella asujat, ovat jo huomanneet, miten alempiasteinen tieverkko on viime vuosina heikentynyt. Moottoriteiden ra-

*”Parempiosainen
kansa jonottaa
etelänmatkoja
ja köyhä kansa
leipää”*

PerusSuomalainen
puheenjohtaja Timo Soini

kentaminen Etelä-Suomessa on kyllä halventunut ”vapaan kilpailun” myötä, mutta kuka haluaa kilpailla syrjäisten kuntien tieverkosta. Kun valtion raha vähenee, niin tienpito huononee.

On aika ryhdistäytyä

Suomessa jonotetaan tänään enemmän kuin koskaan. Parempiosainen kansa jonottaa etelänmatkoja ja köyhä kansa leipää. Kattiajako, sekä alueellinen että sosiaalinen, on kiistämätön tosiasia. Leipäjonot ovat sivistysvaltion häpeä. Valtion alasajon ja turverkkokojen karsinnan myötä ne ovat pysyvä ilmiö. Valtionvelan lyhentäminen on sinänsä aivan hyvä asia, mutta jos leipäjonosta ei nousukaudella päästä eroon, niin kuinka sitten käy kun seuraava lama iskee.

Sotien jälkeen Suomeen luotiin runsaasti valtionyhtiöitä ja niiden avulla tasattiin alueellisia eroja ja todella harjoitettiin aluepolitiikkaa. Nyt hallitus lyö lihoiksi kansallisomaisuutta. Enää edes voittoa tuottavat yksiköt eivät ole turvassa. Kunnalliset sähköyhtiöt ovat kuntalaisten korvaamattomaksi tappioksi myyty. Valtion energiayhtiö Fortum taitaa olla seuraavana listalla.

Valtionyhtiöillä on merkitystä, jos on olemassa valtio nimeltä Suomi, jolla on itsenäistä päätäntävaltaa. On yhdestoista hetki ryhdistäytyä ja ryhdyttävä puolustamaan kansallisomaisuutta ja kansallista päätösvaltaa. Suomen kansa ei ole vielä täysin ymmärtänyt, kuinka paljon omaa päätösvaltaa vanhojen puolueiden johdolla on luovutettu Euroopan Unionille. Propaganda jauhaa, että Suomi on itsenäisempi kuin koskaan. Suomi on nyt jopa niin ”itsenäinen”, että se ei saa EU:lta lupaa varoittaa sikiövaurioista alkoholipullojen kyljessä.

Purnaajat ja jäkättäjät

Politiikassa muutos on mahdollinen jos todella uskoo siihen ja on halukas tekemään töitä muutoksen eteen. Purnamalla ja jäkättämällä mikään ei muutu, tarvitaan tekoja ja tekijöitä. Meillä perussuomalaisilla on etuoikeus asettua ehdokkaaksi kunnallisvaaleissa ja lähteä tekemään muutosta parempaan.

Ehdokasasettelu on avainasemassa. Monipuolinen ehdokasasettelu ja riittävä määrä ehdokkaita takaavat hyvän vaalituloksen. Olen itse allekirjoittanut ehdokassuostumuksen. Espoon osastomme johtokunnan kokouksessa koko johtokunta sitoutui lähtemään kunnallisvaaliehdokkaaksi ja mikä tärkeintä jokainen ryhtyi myös ehdokashankintaan. Ehdokashankinta on meidän jokaisen asia.

Ehdokashankinnassa ei kannata pelätä omien ääniä vähenemistä jos kysyy ystäviä ja tuttavuuksia ehdokkaaksi. Eduskuntavaaleissa hain Uudellemaalle monta omaa äänestäjääni ehdokkaaksi. He saivat yhteensä tuhansia ääniä ja itse sain kaikkien aikojen suurimman äänisaaliini. Asia on nimenomaan näin päin, kannatus kasvaa kun haetaan ehdokkaita, usein myös ehdokashankijan oma kannatus kasvaa, sillä ehdokashankinta on tehokasta vaalityötä.

Purnaajat ja jäkättäjät eivät vie asioita eteenpäin. He alistuvat aina lopulta vanhojen puolueiden valtaan ja tottelevat. He eivät lähde ehdokkaiksi, eivätkä laita itseään peliin. Jos Sinulla on mielestäsi annettavaa yhteisten asioiden hoitoon, laita itsesi likoon. Lähdä ehdokkaaksi yhteiseen ketjuun kanssani.

Eduskunnassa sanottua

Eduskunta kokoontuu täysistuntoon seuraavan kerran maanantaina 4. helmikuuta 2008, jolloin toimitetaan puhemiehen ja kahden varapuhemiehen vaalit. Vuoden 2008 valtiopäivien avajaiset ovat tiistaina 5. helmikuuta.

Runohetki

Uusi lykkäämisehdotus

Tehtiin uusi,
harkittu lykkäämisehdotus,
joka tuli hyväksytyksi
ilman välikäsiä
siis suoraan sanoen
kaikessa välillisyydessään
välillisesti.

Se meni ihme kyllä suoraan läpi,
upposi kollektiiviseen alitajuntaan
oikeanlaatuista vastustusta nostattaen ja ylläpitäen;
kaikkia oppo- ja nedsitio-asenteita kiihottaen.

Varsinaista jutun ratkaisua lykättiin mahdollisimman pitkälle
- suorastaan haudattiin syvälle kypsymään
- aina yhteiseen tulemiseen ja kirkastuneeseen tulevaisuuteen.

Eikä sen, niiden (joka elimen) kunniaksi venytettyä kokousta tullut mielenkään keskeyttää juolahti muut asiat, ja muualle kuin mieleen!

Veltto Virtanen

Kevennys

Tarina kertoo, että taannoin **Niinistö** ja **Katainen** olivat tutulla päiväkävelyllä Finlandia-talon puistossa, kun sattui törmäämään poikaan, joka myi pikkuisia kissanpentuja huutelemalla: ”Kokoomuslaisia kissanpentuja, Kokoomuslaisia kissanpentuja!”

Katainen ja Niinistö totta kai myhäilivät ja nyökyttelivät tyytyväisenä ja toinen murahti, että on se hyvä, että tuo yrittäminen on nuorillakin verissä ja että puolueen värejä tunnustetaan eri yhteyksissä!

Johon toinen, että kyllä kansa tietää mikä on sille parasta...

Muutaman viikon kuluttua pariainokasikko oli taas kävelyllä, törmäten jälleen samaiseen kissanpentuja kauppaavaan poikaan. Vaan tällä kertaa tyrmistys oli suuri, kun poika huuteli kovaan ääneen: ”Perussuomalaisia kissanpentuja, Perussuomalaisia kissanpentuja!”

Majakkana ja perävaununakin tunnetut poliitikot pysähtyivät pojan viereen ja to-

nen ei voinut peittää narkästyneisyytään ja olla tiedustelematta, että miksi ihmeessä kissanpentu olivat nyt muka Perussuomalaisia kissanpentuja, kun ne vielä joitain viikkoja sitten olivat kokoomuslaisia?

Tähän poika vastasi tynesti, että niin ne olivatkin, vaan nyt niiden silmät on auenneet...

**Mikki Nieminen
Espoo**

Vastuullista talouspolitiikkaa

Säännöllisin väliajoin taloushistoriassa koittaa aika, jolloin hölmöt erotetaan heidän rahoistaan. Tämä on jälleen kerran tapahtunut Yhdysvalloissa asuntoluotto-markkinoilla. Tuon kriisin kustannukset tuntuvat suomalaisen velallisen kukkarossa.

Meille on EU-rahamme olemassa olon ajan toivotettu asuntolainojen alhaista korkoa suurena onnena ja autuutena. Ikävä kyllä halvempien korkojen myötä asuntojen hinnat ovat nousseet tuntuvasi. Halvemmat korot ja helpompi pääsy lainarahaan ilman ennakkosäästämistä on nostanut asuntojen hintatasoa olennaisesti. Rahapolitiikka on siis aina väärää, kyse on vain siitä kenen kannalta.

On hyvä, että hallitus selvittää Suomen talouden pitkäaikaisia kehitysnäkymiä. Joosefin maailman ensimmäinen suhdanneoppi seitsemästä lihavasta ja seitsemästä laihasta vuodesta on vieläkin kestävä tavaraa. Näyttää siltä, että lihavat vuodet ovat pääosin takanapäin. Nämäkin lihavat vuodet eivät merkittävästi kohentaneet työttömien, pieneläkeläisten, vammaisten ja paljon sairastavien ihmisten toimeentuloa. Rikkaat rikastuivat sydäntään syötellössään.

Valtiovetoinen inflaatio

Valtio on omilla toimillaan mm. energian ja polttonesteiden hinnankorotuksilla ollut lisäämässä valtiovetoista inflaatiota, jota on nostanut kustannustaso ja heikentää nyt yritystemme kilpailu-

”Inhimillisyyttä ei ole varaa unohtaa, sillä jokainen ihminen ja jokainen elämä on arvokas.”

kykyä. Ei ole hallitusherrojen ja -rouvien hattuja kovin suurella ruudilla kuormitettu. Itse aiheuttuja ongelmia ei kannata toisten syyksi vierittää.

Virallinen propaganda huutaa Suomessa olevan valtavan työvoimapulan vaikka satoja tuhansia omia kansalaisia on työttömänä. Työllisyysasteen nostaminen on aivan oikea tavoite ja siihen pitää ensi sijassa pyrkiä työllistämällä oman maan työttömät ja vajaatyöllistetyt.

Syrjäytymisen estämisen on olettava sosiaali- ja työvoimapolitiikan ensisijainen tavoite. Meillä on omilla kansalaisissa vielä paljon kykyä ja annettavaa. Heitä ei saa jättää oman onnensa nojaan. Inhimillisyyttä ei ole varaa unohtaa, sillä jokainen ihminen ja jokainen elämä on arvokas.

Maahanmuutto luo ongelmia

Ulkomaisten työvoiman laajamittaisen haaliminen Suomeen ei ole

kestävä ratkaisu. Laaja maahanmuutto luo ja tuo enemmän ongelmia kuin se ratkaisee. Tämä on tilanne myös koko EU-alueella. Ranskan lähiöemellakat ovat suora seurausta epäonnistuneesta maahanmuuttopolitiikasta. Kymmenien tai satojen tuhansien ihmisten maahanmuutto Suomeen ei olisi ratkaisu vaan ongelma.

Työperäistä maahanmuuttoa tarvitaan, mutta sen on oltava tarkoin harkittua ja määrältään kohtuullista. On myös tehtävä selväk-

si, että tulijat tulevat osaksi suomalaista yhteiskuntaa. Maisteri Sampo Terhon maahanmuuttoa koskeviin artikkeleihin viime marraskuulta olisi hallitusherrojen ja multikulttuuri-intoilijoiden syytä tarkoin perehtyä.

Ei luovuta valtionyhtiöistä

Suomessa on mittavat eläkerahastot sekä julkisella että yksityisellä puolella. Hallituksen on pikaisesti luotava malleja, joissa näitä pääomia voidaan hyödyntää mm. kotimaisten tie- ja rautatiehankkeiden rakentamisessa. Halvan korkopolitiikan avulla keinotelleet ulkomaiset sijoittajat vetäytyvät jo kovaa vauhtia kauppakeskusbisneksestä.

Veropolitiikalla on huolehdittava kansamme syvien rivien ostovoiman säilymisestä. Hallitusherrat ovat etupäässä olleet lapioissa rahaa suurituloisille - tästä räikeimpänä esimerkkinä varallisuusveron poisto. Nykyhallitus suunnittelee myös valtionyhtiöistä luopumista. Kansallisvarallisuuden kauppaaminen on hölmöläisen hommaa. Suuri raha nauraa housunsa täyteen, kun saa edulliseen hintaan voittoa tuottavia ja hyvin hoidettuja yrityksiä.

Perussuomalaiset kannattavat vastuullista talouspolitiikkaa. Ihmisten ja yritysten luottamuksen ylläpitäminen on olennainen osa tässä. Parasta ja kestäväntä talouspolitiikkaa on se, että kaikista heikoimpien ihmisten toimeentulosta huolehditaan ja työhön kykenevät ovat töissä. Patjoille ei terveitä ja työkykyisiä ihmisiä pidä ruokkia.

Vakavan pohdinnan aika

Anita Koivu
piirisihteri
Rauma

Viime aikoina on pinnalla ollut kaksi vakavaa asiaa, joissa molemmissa pitäisi meidän kaikkien, niin päättäjien kuin muidenkin suomalaisten, pysähtyä miettimään miten me haluamme kehittää maataamme.

Sairaanhoitajien palkkakiistassa näkyy selvästi arvostiriita. Mihin me haluamme yhteisiä verorahoja käyttää, sairaanhoitajien kunnolliseen palkkaukseen vai esimerkiksi ylimitoitettuun eritasoristeysten ja monumenttien rakentamiseen. Lääkärien ja sairaanhoitajien palkkaero on liian suuri. Palkanmaksun ainoa peruste ei voi olla akateeminen tutkin-

to vaan työn vaativuus, vastuullisuus ja raskaus. Onko suomalaista alemmuudentuntoa kun meillä yliarvostetaan akateemisuutta verrattuna esimerkiksi Ranskaan, jonka kansalaisista on jonkin verran kokemusta sukuuni avioituneen, tosin akateemisen vävy miehen kautta?

Jokelan tapahtuman nostivat pinnalle yli 18 vuotta sitten omassa koulussani tapahtuneen ampumistapauksen, jonka tekijälle opetin matematiikkaa ja fysiikkaa. Ampumisen kohteena olleita oppilaita en opettanut. Silloin ja edelleen on mielessä olisinko huomannut jotain, jolla olisi voi-

nut ennaltaehkäistä tapahtunutta. Kriisiapua sai aikoinaan tapahtuman silminnäkiäjät ja osalliset. Nyt on se hyvä puoli, että kriisiapu on kaikkien sitä tarvitsevien saatavilla.

Vuodesta 1970 alkaen murrosikäisten opettajana toimineena ja nyt jo runsaan vuoden eläkkeellä olevana koulujen ongelmat ovat kyllä tuttuja. Nykyisin työpaikka ei ole aina varma ja työelämässä vaatimukset kasvavat. Vanhempien paineet heijastuvat koko perheeseen. Päättäjät toisaalta eivät päätöksissään ota huomioon asukkaiden toiveita vaikka niistä olisivat tietoisia. Meillä Raumal-

lakin lopetettiin ja lopetetaan toimivia kyläkouluja, joissa opettaja tuntee hyvin oppilaansa ja joissa oppilasmäärä ei ole vähenevään päin. Samalla pieniä oppilaita kuljetetaan tai he kulkevat liikenteen seassa isompaan kouluun, josta oppilasmäärä pienehtii ja toista koulua ryhdytään miljoonilla euroilla laajentamaan kun oppilaat eivät muuten mahdu kouluun. Suoraan sanoen hölmöläisten puuhaa ja samalla ollaan vaikeuttamassa lasten turvallista kasvua aikuisuuteen.

Tarvitaanko Jokelan tyyppisiä tilanteita, että päättäjät pysähtyvät jos sittenkään. Jatkuvat säästöt

opetuksessa ja terveydenhoidossa näkyvät. Niitä ei korvaa komeat rakennukset, joihin rahaa tuntuu löytyvän kun se tulee toiselta momentilta. Nyt jo eläkkeellä olevana uskallan tuoda esille jo pitkään mieltäni vaivanneen farisealaisen ajatuksen, jossa tuntuu siltä että kunta huolehtii teknisen ja sosiaalipuolen väen työllisyydestä meidän opetus- ja terveyspuolen väen kustannuksella. Tässä on se mainitsemani arvostiriita.

Lopullisina kärsijöinä ovat lapset, sairaat ja vanhuksat, joitten asiointi alun alkaen kunnan ja valtion vastuunkantajiksi kunnanvaltuustot ja eduskunta on perustettu.

Totuuden puhuja ei löydä yösijaa

Kansanedustaja **Pirkko Ruohonen-Lerner** on aina ollut yksinäisen tien kulkija, sekä toimittajana että poliitikkona. Tutkivaa journalismia porvoalaisessa kaupunkilehdessä vuodesta -95 harjoittanut Ruohonen-Lerner on tehnyt useita paljastuksia verovarojen ja yhteisen omaisuuden haaskauksesta ja tullut samalla astuneeksi poliittisen, taloudellisen ja virkamieseliitin varpaille.

- Tästä on ollut seurauksena se, että eliitti on eristänyt minut poliittisesta päätöksenteosta Porvoossa. Poliittisen toimintani vuoksi minua on myös uhkailtu jo vuosien ajan ja työntekoani on hankaloitettu. Sanonta ”totuuden puhuja ei löydä yösijaa” osuu hyvin kohdalleni, kertoo Ruohonen-Lerner.

Ennen kansanedustajaksi siirtymistään Ruohonen-Lerner kirjoitti vuosikautia paikalliseen kaupunkilehteen uutisia ja päätösyhteenvetoja Porvoon kaupunginvaltuuston ja -hallituksen päätöksistä. Kirjoittaessaan samoista asioista useita kertoja hän oppi ulkoa tiettyjä tarinoita, joita luottamushenkilöille ja valtamedialle päätöksenteon hetkellä esitettiin.

Niinpä hän alkoi kerätä omaa seurantaansa varten esityslistoista, pöytäkirjoista, niiden liitteistä sekä uutisoinneista koostuvia arkistoja. Liian usein osoittautui, etteivät suunnitelmat toteutuneet siten kuin päätöksentekohetkellä oli annettu ymmärtää.

- Olen oppinut tarkastelemaan asioita kriittisesti. Olen hyvin kriittinen kaiken lukemani ja käyttämäni lähdemateriaalin suhteen ja tarkastan moneen kertaan tietojen oikeellisuuden eri lähteistä.

Journalismin ja politiikan symbioosi

Tällä hetkellä Ruohonen-Lerner kokee olevansa enemmän poliitikko kuin toimittaja, koska ansaitsee elantonsa poliittisella kopäivätyöllä. Perusluonteeltaan hän toisaalta pysyy kriittisenä henkilönä ja toimittajana:

- En lähde hattu kourassa anelemaan pääsyä vallan kammareihin, kun tiedän pääsyn ehtona olevan se, että suljetaan silmät, kor-

vat ja suu vallitsevilta epäkohdilta ja väärinkäytöksiltä.

Journalismi ja politiikka elävät eräänlaisessa symbioosissa ja tarvitsevat toisiaan nyky-yhteiskunnassa. Eduskunnassa työskentelee suuri joukko Suomen parhaita journalisteja, jotka seuraavat koko ajan kansanedustajien, ministereiden ja virkamiesten tekemisiä.

- Se on hyvä asia, mutta joskus kuitenkin toivon, että eduskunnan toimittajat jalkautuisivat kunnallishallinnon pariin. Kuntatasolta löytyy suuri määrä asioita, jotka vaatisivat kriittisten journalistien työpanosta, toteaa yli kahdenkymmenen vuoden kunnallispoliittisen kokemuksen omaava Ruohonen-Lerner.

Myös median kaupallistumisesta syntyy tiettyjä ongelmia. Mainostajilla ja paikallislehtien yhä harvemmillä omistajilla on merkittävä asema määriteltäessä sitä, mistä asioista lukijoille kerrotaan ja kuinka se tehdään. Pajataan ko vallanpitäjiä vai kaivetaanko esille joskus kipeitä ja häpeällisiä totuuksia, jotka myös kerrotaan kansalaisille.

Aidon demokratian puolesta

Pirkko Ruohonen-Lerner syntyi keskimmäisenä viisilapsiseen maanviljelijäperheeseen Hyvinkäällä 6.2.1957. Hän valmistui laskentamerkonomiksi Espoon kauppaoppilaitoksesta 1979, min-

kä jälkeen hän jatkoi opintojaan Helsingin yliopiston oikeustieteellisessä tiedekunnassa, jossa suoritti varanotaarin tutkinnon 1981.

Ennen toimittajaksi ryhtymistään hän työskenteli kuusi vuotta verohallinnossa, kymmenen tilitoimistoyrittäjänä sekä asunosihteerinä ja apulaiskaupunginkamreerina vuoden.

- Haluan edistää aitoa demokratiaa. Kansalaisten vaikuttamismahdollisuudet ovat nykyisin lähes olemattomat, siksi myös äänestysaktiivisuus laskee. Esimerkiksi pienten lasten vanhemmille pitää tarjota taloudelliset mahdollisuudet valita lastensa päivähoitomuoto kodin ja laitoshoidon välillä. Vanhusten pitäisi saada asua omassa kodissaan niin kauan kuin he haluavat.

Ruohonen-Lerner harmittelee sitä, miten erilaiset järjestöt lobbaavat asiansa puolesta ja tavallisen kansalaisen puolestapuhujia on niin vähän. Hänen mielestään Suomen kuntaliiton rinnalle tulisi perustaa Suomen kuntalaisten etuja ajava epäpoliittinen järjestö.

Työttömyys ja köyhyys

Perussuomalaisten vaaliteemat viime eduskuntavaaleissa olivat oikeudenmukaisuus, hyvinvointi ja kansanvalta. Näiden samojen arvojen puolesta on Pirkko Ruohonen-Lerner taistellut kunnallispolitiikassa yli kahdenkymmenen vuoden ajan.

- Hyvinvointipalvelujen säilyttäminen on lähellä sydäntäni, oli kysymys sitten lapsista, aikuisista tai vanhuksista.

Vakava epäkohta yhteiskunnassamme on työttömyys ja sen aiheuttamat ongelmat. Erityisesti lapsiperheiden köyhyyden lisääntyminen on suuri yhteiskunnallinen ongelma. Siksi kansalaisten toi-

mentuloturva tulisi vahvistaa ja yksinkertaistaa eikä heikossa asemassa olevia ihmisiä saisi entisestään nöyryyttää juoksuamalla heitä luukulta toiselle.

Ruohonen-Lerner haluaa edistää myös päätöksenteon avoimuutta sekä kansalaisten tiedon- saantia ja vaikuttamismahdollisuuksia.

Hyvä Veli -yhteiskunta

Tutkimusten mukaan monissa kunnissa on totuttu siihen, että sama porukka jakaa keskenään kaikki merkittävät luottamustehtävät vaaleista toiseen, vaikka heiltä puuttuisi kansalta vaaleissa saatu luottamus.

- Usein tuntuu siltä, että elämme Hyvä Veli -yhteiskunnassa, jossa parhaat virat ja useat kunnallisilla varoilla kustannetut muut työpaikat jaetaan pienen sisäpiirin kesken.

Räikeä yhteiskunnallinen epäkohta on sekin, että monet verovaroilla ylläpidettävät poliittiset virat ja muut poliittisin perustein jaettavat työpaikat ovat sellaisia, että niiden haltijat tienavat yhtä paljon kuin hyvin menestyvien yritysten johtajat, vaikka heillä ei ole tulosvastuuta.

- Taito, kyky ja koeteltu kansalaiskunto pitäisi nostaa uuteen kunniaan silloin kun verovaroilla ylläpidettäviin työpaikkoihin pestataan väkeä. Poliittiset virkanimitykset tulisi kokonaan estää.

Suomalaisilla rakennusliikkeillä ja muillakin suuryrityksillä on liian paljon valtaa ja bulvaaneja kunnallisessa ja valtiolisessa päätöksentekojärjestelmässä. Ruohonen-Lernerin mielestä kaikki vaalirahoitukseen liittyvät kuviot pitäisi saada päivänvaloon ja äänestäjien tiedoksi.

- Myös niiden ehdokkaiden, jotka eivät tule valituiksi, tulisi antaa selvitykset rahoittajistaan, koska monesti he istuvat merkittävässä lautakunnissa tai kaupunginhallituksessa, vaikka eivät olisi tulleet valituiksi valtuustoon tai eduskuntaan.

Teksti:
Mika Männistö

Ilmanvaihto toimii, jos ilma tuntuu raikkaalta

Ilmanvaihtoremonttia ei kannata tehdä turhaan. Jos makuuhuoneen ilma tuntuu raikkaalta aamullakin eikä ikkunoihin tiivisty kosteutta, ilma vaihtuu riittävästi. Kylpyhuoneen ilmanvaihto on riittävä, mikäli peilin huurut poistuvat suihkun jälkeen 15 minuutissa ja pyykki kuivaa alle vuorokaudessa.

- Kylpyhuoneen tai keittiön poistoilmaventtiilin toimintaa voi testata laittamalla venttiilin päälle A4 kokoisin paperin: sen pitää pysyä venttiilin päällä ilman kiin-

nipitoa, kertoo rakennustekninen asiantuntija **Tuula Syrjänen** Allergia- ja Astmaliiton sisäilmapalveluista.

Naapureiden ruokien hajujen tulo kotiin on myös merkki siitä, että ilmanvaihto ei toimi oikein: korvausilma tulee rappukäytävästä, rakojen kautta toisesta asunnosta tai poistoilmakanaviston kautta, eikä ulkoa, kuten pitäisi.

- Riittämätön ilmanvaihto makuuhuoneissa on yleisin sisäilmaongelmien aiheuttaja. Makuu-

huoneen hiilidioksidipitoisuus nousee ja aiheuttaa tunkkaisuutta ja esimerkiksi päänsärkyä, Tuula Syrjänen kertoo.

Pika-apuna voi tuulettaa makuuhuonetta ennen nukkumaanmenoa ja pitää ovea auki öisin, mutta raikasta ilmaa makuuhuoneeseen saa vain asentamalla huoneen ulkoseinään korvausilmaventtiilin. Se voidaan asentaa puiseen tuuletusluukkuun, ulkoseinän läpi tai ikkunakarmiin. Ensiapuna voidaan korvausilman

saamiseksi ulkoa poistaa osa ikkunoiden tiivisteestä. Tiivistettä irroitetaan ulkoikkunan alareunasta ja sisäikkunan yläreunasta 20-30 senttiä.

Kaikissa huoneissa pitäisi olla ilmanvaihtoventtiili; makuuhuoneissa ja olohuoneissa tuloilmaventtiili ja keittiössä, wc:ssä ja pesutiloissa poistoilmaventtiili.

- Monet ihmiset eivät tiedä, että heidän pitää itse vaihtaa asuntonsa ulkoilmaventtiilien suodatimet, ja että ne pitäisi vaihtaa ai-

nakin kerran vuodessa, kertoo Tuula Syrjänen.

Talonyhtiölle kuuluu kanaviston puhdistus ja laitteistojen säädöt, jotka pitäisi tehdä vähintään kerran kymmenessä vuodessa.

Ilmalämpöpumppu tai ilmanpuhdistin eivät tuo puhdasta ulkoilmaa sisälle, joten ne eivät korvaa ilmanvaihtoa!

Tiedote:
Allergia- ja Astmaliitto

Se mystinen, mutta tiivis joukko

Kirkossa miehet seisovat ovesta katsoen oikealla, naiset vasemmallalla. Muutamia pieniä kynttilöitä, tuohuksia, on sytytetty vainajien muistelupöydälle. Kaiken yllä eivät pauhaa urut, vaan jumalanpalveluksen musiikki esitetään laulaen. Ehtoollisella tarjotaan punaista viiniä ja vehnäleipää. Välillä pappi eli isä kiertää kirkkosalin suitsuttaen. Liturgian päätteeksi tiivis väkijoukko käy suutelemassa ristiä. Suurin piirtein tällä tavoin etenee tavallisena sunnuntaina järjestettävä ortodoksijumalanpalvelus.

Kysymys yhteisymmärryksestä

Ortodoksiuskovan arki ei pääasiassa juuri eroa muiden kristittyjen arjesta, mutta eroavaisuuksia ei tarvitse kuitenkaan kaukaa hakea. Sanana ortodoksinen tarkoittaa oikein ylistävää. Tarkempi selitys sanalle löytyy historiasta.

Ortodoksisuuteen kuuluu toimia paljolti samaan tapaan kuin alkukirkossa. Niinpä koska alkukirkon jumalanpalveluksissa ei esimerkiksi soitettu urkuja, ei niitä soiteta myöskään nykyisissä ortodoksikirkkoissa. Kirkon piirissä ollaan tarkkoja myös siitä, etteivät toista uskontoa tunnustavat osallistu ortodoksisen kirkon pyhään ehtoolliseen. Samaten ortodoksit eivät voi osallistua muiden kristittyjen ehtoolliseen. Synnämenettelylle on ajatus yksimielisestä ymmärtämisestä; ellei kristitty voi olla yhtä mieltä toisen uskonnon opeista, hän ei voi kokea ehtoollisyhteyttä.

Tämä ei silti tarkoita, että ortodoksien maailma olisi täysin suljettu ulkopuolisilta. Jumalanpalveluksiinkin on kaikkien mahdollista osallistua.

– Yhteisömme on tietysti pieni, mutta samalla avoin, pappi **Heikki Honkamäki** luonnehtii esimerk-

Ortodoksikirkko voi olla kaunis, kuten tämä Porin pyhäkkö, mutta uskonto ei keskity pinnallisiin asioihin.

kinä Satakunnan alueella elävää yhteisöä. Tampereen ortodoksisen seurakunnan piiriin kuuluu kaikkiaan 46 kuntaa. Näistä yhtenä on Pori, joka sai oman pyhäkkönsä syksyllä 2002.

Ei kulutushysterialle

Ulkopuoliselle ortodoksien ikoniperinne, pappien nimittäminen isiksi ja vaikkapa luostaritoimin-

takin saattavat luoda selityksettä outoja käsityksiä.

Silloin tällöin televisiosta voi nähdä kuvaa ortodoksisesta jumalanpalveluksesta, jossa harras ihmisjoukko jonottaa suutelemaan ristiä tai ikonilla koristettua evankeliumikirjaa. Tästä voi helposti luoda päätelmän, että ortodoksi palvoo kuvia. Vaikutelma saattaa vielä korostua siitä, että ikoneita löytyy sekä ortodoksikirkosta että -kodista.

– Vaikka ortodoksit kunnioittavat ikoneita, niitä ei palvota, eikä niiden käyttöön liity mitään palvonnallista, vaan ikoni on tavallaan rukouksen välikappale, Heikki Honkamäki kertoo.

Ikonit ovat hänen mukaansa luontainen osa ortodoksista kristillisyyttä.

– Ne ovat ikkuna Jumalan maailmaan, Honkamäki lisää.

Jos ortodoksisuutta tarkastellaan lähemmin, voidaan huomata, että ylenpalttinen kulutus ja materian rakastaminen eivät ole ortodoksin ihanne-elämää. Kirkon suosittama askeettinen elämäntapa korostuu erityisesti ortodoksien luostarimaailmassa. Suomen kahdessa ortodoksiluostarisessa, Valamossa ja jo 60-vuotiaassa nunnaluostari Lintulassa, ei käydä pelaamassa bingoa.

– Luostareihin tehdään mm. yksityisiä pyhiinvaellusmatkoja, ja ihmiset käyvät niissä hakemassa voimaa omaan kristilliseen kilvoitteluunsa, Honkamäki toteaa.

Hän huomauttaa luostarien tehtävän olevan myös rukoilla koko maailman puolesta.

Kokemuksessa kaiken ydin

Ortodoksinen kutsuminen isäksi, tai vaikkapa Venäjällä batjuksaksi, on vanha tapa. Kysymys ei ole siitä, että pappi olisi muita uskovien yhteisön jäseniä ylempänä. Esimerkiksi Heikki Honkamäki kuulostaa puhuessaan lempeältä isähahmolta. Isäksi nimittäminen onkin eräänlainen hellyydenosoitus. Erityisen isälliseltä Honkamäki kuulostaa, kun hän kertoo siitä, mitä annettavaa ortodoksisuudella on.

– Moni ortodoksisen kirkkoon liittynyt tai tutustunut on sanonut, että on halunnut tuntea pyhyyttä myös konkreettisesti.

Honkamäen mukaan monia on miellyttänyt se, että ortodoksisuudessa saa myös muiden kuin kuuloaistin välityksellä koskettaa hengellisiä asioita. Tästä esimerkkinä voidaan nähdä mm. ortodoksijumalanpalveluksessa usein käytettävä suitsuke. Suitsutus kuvaa rukousta, joka nousee Jumalan kasvojen eteen.

Kirkkotaidetta, jota kävijä voi kohdata heti ovella.

- Ortodoksinen kirkko syntyi 1054, Konstantinopolin ja Rooman kirkkojen erimielisyyden takia.
- Ortodokseja on maailmassa noin 250 miljoonaa. Suomessa ortodokseja on kaikkiaan noin 60 000, joista Satakunnan alueella noin 300.
- Ortodoksit ovat Suomen toiseksi suurin uskonnollinen yhteisö.
- Suomen ortodoksinen kirkko kuuluu Konstantinopolin ekumeeniseen patriarkaattiin autonomisena arkkipiispakuntana.
- Ortodoksikirkon korkein piispa on patriarkka Bartolomeos.
- Suomen ortodoksisen kirkon johdossa on vuodesta 2001 toiminut arkkipiispa Leo.
- Suomessa on kolme ortodoksihiippakuntaa: Karjalan, Helsingin ja Oulun hiippakunnat.
- Karjalan hiippakunnan keskus on Kuopio, jossa toimii arkkipiispa Leon kanslia. Tässä hiippakunnassa ovat myös Suomen ainoat luostarit, Valamon munkki- ja Lintulan nunnaluostari.

Valtioneuvoston roolista

Manu J. Vuorio
Valtiotieteiden
tohtori
Turku

Aivan aluksi seuraavaa.

Kirjoitukseni tarkoitus EI ole olla takavuosisien HYMY-lehden ”**Veikko-sedän** piinapenkki”-tyylinen, eikä missään tapauksessa olla jatkuvasti **Vanhasen** persoonan suuntautuvaa piikittelyä. Sille en kuitenkaan mahda mitään, jos tämä(kin) juttu sellaisen vaikeutelman antaa. Myöhemmin ilmenevistä syistä toivon osoittautuvan, että nyt esittämässäni kriitikkissä en suinkaan ole ainoa alan edustaja. Sille on siis olemassa pätevä ja painavat perusteet – eikä kerrassaan mitään henkilökohtaista Matti Vanhasen persoonaa kohtaan.

Jossain aiemmissa kirjoituksissani olen esittänyt Vanhasesta enemmän tai vähemmän ”arvos-televia” näkemyksiä. Olen tehnyt niin siitä lähtien, kun sunnuntai-aamun ensimmäiset uutiset tässä jo taannoin tahtoivat aivan liian usein alkaa hehkutuksella, tyyliin ”Saatiin/tehtiin niin ja niin erinomainen sopimus EU:n kanssa.”

Ajan kuluessa olen tullut huomaamaan, että moni muukin taho on vähitellen alkanut vaivaantua tästä nimenomaisesta seikasta. Esitän seuraavassa vain muutamia hajahuomioita.

Sattumalta osui hiljattain käteeni vanha SEURA-lehden numero 40, ilmestynyt jo 5.10.2007. Toimittaja **Hannu Toivonen** on kirjoittanut siihen artikkelin, jonka ingressissä sanotaan, että ”Keskustan oma mies näkee, ettei Vanhasesta otteineen enää ole valtiomiessarjaan”

- Heti tämän luettuani kävin katsomassa netistä, milloin Perussuomalaisten Varsinais-Suomen piirin syyskokouksen julki-

lausuma oli ilmestynyt. Tämä oli tapahtunut 3.10.2007, eli kaksi päivää aiemmin.

MIKSI asia kiinnitti niin vahvasti huomiota? Siksi, että olin ehdottanut julkilausuman otsikoksi ”’Kapteeni’ kadoksissa”, ja SEURAn artikkelin otsikko oli ”TAHTIPUIKKO HUKASSA?”! SEURA ei siis pääse ainaakaan syyttämään meitä osuvan nimen plagioinnista.

Sattumaako...? - Tuskin, kuten jatkossa toivoakseni ilmennee!

Lainaan seuraavassa eri lehtien ilmaisuja niitä erityisemmin mihinkään kronologiseen järjestykseen panematta. Arkistoni on niin laaja (ja koostuu etupäässä epämääräisissä pinoissa olevista lehtileikeistä!), että tällainen ordinoiminen olisi sangen työlästä. Lisäksi sillä ei ole merkitystä itse pääasian kannalta.

HS ke 31.10, s. A2, 1. pääkirjoitus, otsikoitu ”EU-otetta ei voi menettää, jos sitä ei ole ollutkaan”. Lainaus artikkelin lopusta: ”Vanhasen passiivinen linjattomuus on sikäläkin raskauttavaa, että juuri nyt EU tekee raskasliikkeistä muodonmuutosta.

Kuka vastaisi, miten Suomi tällaiseen maailmaan menee ja mitä se siltä haluaa. Vanhasen hallituksella ei vastauksia ole ollut --.

Pari vuotta sitten -- Vanhanen kertoi sentään yhden näkemyksensä EU:sta: Euroopan idea on kateissa. Taitaa Vanhasen Eurooppa-idea olla vielä enemmän hukassa.”

En voi tietää, onko taas pelkkää sattumaa, että samassa lehdes-

sä ja vielä samana päivänä ilmestyy kaksikin mielipidekirjoitusta, otsikoitu ”Onko päättäjillä syytä kannustaa keskusteluun?” (**Olavi Koivunen**, s. C4) ja ”Julkinen keskustelu osa kansanvaltaa” (**Raimo Ek**, s. C5). Ote jälkimmäisestä: ”Paheksuttiinpa -- **Kekkostakin** kovista otteista, jos hänen mielipidettänsä rohjettiin arvostella.

Nyt eräät hallituksemme ministerit haluavat toimia samalla tavalla. Pelkojensako tähden? Niihin heillä löytyy varmaan syy heidän omista toimistaan tai toimittomuudestaan, kuten - Vanhasen lepsuilusta erityisesti EU-politiikassa --.”

HS to 8.11, s. A11, **Jaakko Hautamäki**, ”Johtajat huomasivat saman minkä kansakin” (on tietysti totta, että Perussuomalaiset ovat jo kauan sitten huomanneet asioita, joita ovat siitä lähtien yrittäneet saada ”johtajia” ymmärtämään). Lyhyt lainaus:

”Kansa on tiennyt viimeistään EU:n laajentumisesta lähtien, että pieni Suomi on isojen jäsenmaiden vietävissä. Oikeastaan kansa on vain odottanut, että sen johtajat huomaisivat ja tunnustaisivat (!) saman.

Perustuslain mukaan Suomen EU-politiikka on [Vanhasen] vastuulla. Kavalaa maailmaa pakottaa [hänet] pian EU-herätykseen. Vaihtoehdona (!) on, että hän joutuu pian erottamaan maatalousministerinsä, seuraamaan sivusta Suomen maatalouden lopettamista ja metsäteollisuuden näivetytymistä.”

Tällaisia kannanottoja esittää siis itsenäisen Suomen tasavallan valtalehti, Helsingin Sanomat, pääkirjoituksissaan, poliit-

tisten toimittajien kolumneissaan ja vielä mielipidesivullaankin.

Eikö kukaan kuule? Miten kovaa pitää huutaa tai hälytysireeniä vonguttaa tai -kelloja kilkattaa?

Vielä yksi esimerkki aivan toiselta elämänelueelta. TEHY uhkasi lakolla, joka sitten kuitenkin raukesi. Tästä HS on otsikoinut 2. pääkirjoituksensa to 22.11 ”Pääministerin tiukka linjanveto”.

Tämä tuntuu yllättävältä kaiken aiemmin esitetyn valossa: Vanhas-ta on syytetty ”linjattomuudesta”, ”passiivisuudesta”, ”lepsuilusta” jne., jatkuvasti. Mitä nyt siis tapahtui?

Pääkirjoituksen KAKSI viimeistä lyhyttä kappaletta ilmaisevat selkeästi HS:n kannan:

”Pääministeri otti politiikan ohjaketkset itselleen. Oli jo aikakin”.

Viimeisen esimerkin ja 31.10 sekä 8.11 ilmestyneiden kannanottojen väliin mahtuu Vanhasen oma näkemys. HS:ssa su 09.12 hän toruu arvostelijoitaan. **Jarmo Huhtasen** artikkeli (s. A11) on otsikoitu ”Pääministeri Vanhanen puolusti voimakkaasti hallituksensa EU-politiikkaa”. Räikeänä vastaesimerkinä Vanhasen saamalle kritiikille, ikään kuin ”puolustusena”, tästäkin lyhyt sitaatti: ”Vanhanen arvosteli erityisesti eteläisen Suomen 141-maataloustuen ympärillä syksyllä käytyä keskustelua. Sen tavoitteena oli hänen mielestään hallituksen EU-politiikan horjuttaminen.”

Tässä on syytä palata takaisin HS:n ke 31.10 pääkirjoitukseen. Jo sen otsikko kertoi, miten lehti suhtautuu ”hallituksen EU-politiikkaan”. Erityisesti lause ”Vanhasen hallituksella ei vastauksia ole ollut -- ” on tärkeä.

Pääministeri ei tietenkään yksin ole vastuussa kaikesta, mutta hän on vastuussa siitä, että valtioneuvostoa johdetaan kuten itsenäisen kansallisvaltion mainittua hallinto-organisaatiota pitää johdattaa - koska hänet on siihen asemaan nimitetty. Kun kuitenkin syytökset ovat niinkin rankkoja kuin edellä on esitetty (ja niitä löytyy vielä paljon enemmänkin!), jokin tässä hommassa on mennyt pieleen. Näin ollen pitäisi vastuuhenkilön/henkilöiden katsoa peiliin ja kysyä itseltään, olenko pätevä tähän toimeen.

Kuvastin kyllä sitten kertoo...

Loppukommenttina psykiatrian professori ja ylilääkäri **Heimo Viinamäen** HS:n to 8.11 mielipidekirjoituksen otsikko ”Mikä meitä suomalaisia masentaa?” Tekstissä selvitetään ansiokkaasti lääketieteellisiä, osin yhteiskunnallisiakin vastauksia. En itse kärsi masennuksesta, mutta lisäksi Viinamäen kirjoitukseen vielä yhden syyn, ”vastuullisen työskentelytieturin” oheen.

Se on tasavallan ”vastuuton” johtamistapa. Suomi on jälleen kuten ajopuu. Johtaako tätä sirkusta (johon kuuluvat lukuisat erilaiset näennäisrituaalit, kuten nyt juuri viimeksi Lissabonin allekirjoitusseremonia) enää ylipäätään kukaan? Onko tähän kaikkeen vain alistuttava, kuten edellä HS 31.10 Koivunen ja Ek kysyivät? En ole siihen halukas, ja siksi yritän herättää tätä kansalaiskeskustelua, joka on AIVAN liian pitkään nukkunut talviuntaan.

Ajoittain jopa masentaa.

Hyvä jäsen. Olethan...

...päivittänyt osoitetietosi ja puhelinnumerosi jos niihin on tullut muutoksia?

Ota yhteyttä, jos tietosi ovat muuttuneet.

Tiina Sivonen
Puh: 020 7430 803, 0400-917 352
tiina.sivonen@perussuomalaiset.fi

Marjo Pihlman
Puh: 020 7430 802, 0400-917 351
marjo.pihlman@perussuomalaiset.fi

Polegaattimatalla New Yorkissa ja Washingtonissa

Times Squaren kirkko, johon monet New Yorkilaiset tulivat taksilla. Muutenkin taksin käyttö on täällä yleisempää ja halvempaa kuin Suomessa.

Matkan ensimmäinen viikko on edennyt perjantaiamuun. Lähetystöllä istuessa tuli jotenkin haakea tunne, että tätä maailman hallintoon tutustumista olisi voinut jatkaa pidempäänkin. Lohdutusta haikeuteen toi toki tieto siitä, että matka jatkuu Washingtoniin. Lähetystöllä oli lyhyt esittely YK:n kehityskysymyksistä. Suomen päätavoite tällä kaudella oli köyhyyden poistaminen. Tällä tarkoitettiin köyhyyden poistamista esim. nälänhädän vaivaamilta alueilta Afrikasta.

Sitten siirryimme YK:lle seuraamaan Suomen suurlähettiläs **Kirsti Lintosen** johtamaa II-komitean istuntoa. Istunnossa käsiteltiin kolmen vuoden välein tehtävää poliittista yleiskatsausta, jonka aiheena oli: "Miten YK:n kehitystyö pystyy optimaalisesti vastaamaan eri maiden tarpeisiin ja prioriteetteihin niiden yrittäessä saavuttaa välttämättömät kehitystavoitteet". Välillä "karasimme" kuuntelemaan turvallisuusneuvoston selontekoa Irakin tilanteesta. Turvallisuusneuvoston kokouksessa on läsnä 19 maata. Aluksi USA selosti Irakin sodan kulkua omalta kannaltaan.

Sitä kuinka hyvin Irakin sota oli mennyt ja tilanne Irakissa kaikin puolin normalisoitunut. Seuraavana oli Venäjän puheenvuoro. He esittivät oman näkemyksensä sodan kulusta ja siviilien kohtelusta Irakissa. Näkemykset poikkesivat toisistaan melkoisesti. Näiden "tärkeimpien" puheenvuorojen jälkeen suurempien maiden korkeimmat edustajat ja osa tiedotusvälineistä poistui kokoussalista. Kokous jatkui pienempien maiden puheenvuoroilla. Jotkin tilanne muistutti käyttäytymistä, joka on tullut tutuksi Suomen eduskunnasta ja tiedotusvälineiden suhtautumiseroissa suuriin ja pienempiin puolueisiin.

Lounastauon jälkeen palasimme Suomen YK-edustustolle, jossa lähetystöneuvos **Fernandez** ja YK:n New Yorkin toimiston Aidsin vastaisen työn varajohtaja **Victor Mari Ortega** esittelivät meille HIV/AIDS tilannetta YK:n agendalla. Heidän esityksensä keskittyi Afrikan kurjaan tilanteeseen, 27 vuotta AIDSia ja 39,5 milj. taudinkantajaa. Kuitenkin vasta vuonna 2001 YK:n yleiskokous päätti ruveta AIDSin vastaisiin toimiin.

Viimeisenä New Yorkin vierailun aiheena oli palautekeskustelu kuluneesta viikosta. Siinä arviointiin ohjelman osien mielenkiintoisuutta ja hyödyllisyyttä. Me polegaatit olimme tyytyväisiä viikon sisältöön. Lyhyen vierailun pohjalta emme pystyneet esittämään, että mihin muihin kohteisiin olisi pitänyt tutustua. Suurkaupungissa tutustumiskohteita riittää. Lopuksi saimme ohjeita sunnuntaina Washingtoniin suuntautuvaa junamatkaa varten.

Virallisen ohjelman päätyttyä polegaattijoukko suuntasi hotellille, josta miltei välittömästi lähdettiin koko porukalla kaupungille tutustumaan suurkaupungin perjantai-iltaan. Aluksi menimme Lafayette kadulla sijaitsevaan Astor Place -teatteriin, jossa esiintyi kolme koomikkoa avustajineen. Yleisöstä he poimivat välillä jonkun jota "kohtalon sormi" sattui osoittamaan. Porukan nimi oli "Blue man group" ja heidät todella oli maalattu kokonaan sinisiksi. Teatteri oli jonkinlainen kerrostalon kiviälyssä oleva kahden kerroksen korkuinen varastohallia muistuttava tila, johon oli viritetty EU-normin mukaiset kapeat istuimet ylei-

sille jyrkähkösti nousevaksi katsomoksi. Vajaan parin tunnin esitys maksoi 79 dollaria (~57 euroa).

Esitys oli näkemisen arvoinen, kaikenikäisille suunnattu koko perheen tapahtuma. Teatterissa olivat nuoria ja lapsia miltei puolet yleisöstä. Ohjelman alussa olivat "taikina-" ja väripallojen heittäminen, kopittelu, suulla kiinnittämisen, syöminen, sitä seurannut näyttelijöiden pahoinvointi ja "tehostettu oksentelu" toivat

ennakkoluuloiselle mieleen Jouko Turkan Jumalan teatterin. Tätä tietysti vahvisti se, että korkealta parvelta, jossa onneksi olimme, näimme miten näyttämön vieritset kolme ensimmäistä yleisöriiviä oli puettu löysiin muovisäkkeihin. Säkeistä vain päät pilkistivät esiin. Säkit toimivat roiskesuojina estäen vaatteiden likaantumista.

Esityksen alkupuolella he poimivat yleisön joukosta yhden vanhan ja heiveröisen näköisen

YK:n turvallisuusneuvoston istunto 19.10.2007, jossa esitetään selonteko Irakin tilanteesta.

mummon. Selvästi hämillään oleva, kauhistuneen ja pelokkaan näköinen Mummo joutui oksenteluesityksen jälkeen esiintymislavalle syömään muroja ja soppaa näyttelijöiden kanssa. Sitten Mummolle tarjottiin valkoinen ”taikinapallo”, jollaiset oli aiheuttaneet näyttelijöille aiemman oksentelun. Lopulta pitkällisen maanittelun jälkeen mummo maistoi palloa ja hänen naamalleen levisi hymy. Selvästi helpottuneena hän söi koko pallon. Näyttelijöiden syödessä soppa ja murot lentelivät ja tapahtui kaikennäköistä kotiruokailuun sopimatonta sotkemista. Näissä kohdin yleisön joukossa mukana olleet alle kouluikäiset lapset elivät täysillä mukana ja ympäri teatteria raikuivat ajoittain riemunkiljahdukset.

Teatterin koristuksena oli runsaasti viemäriputkia, niin metallisia kuin muovisiakia. Kohtauksesta toiseen siirryttiin yleensä raikuvien rumpukappalein, joita soittivat näyttämön yläpuoleisella parvella olleet rumpalit. Heidän asuihinsa oli fluoresoivalla värillä maalattu pimeässä hohtavat luurangot.

Fyysikkona sain ihailia, kuinka näyttelijät soittivat erilaisia viemäriputkista tehtyjä torvia ja urkuja. Niiden suunnittelussa oli käytetty apuna ääniopin perusilmiöitä. Lisäksi näytöksessä käytettiin hyväksi ultraviolettia- ja stroposkooppi- valoa vaikuttavien efektien luomiseen. Näytöksen jälkeen lähdimme kaupungille etsimään ruokapaikkaa. Ruokailtuamme kiertelimme Manhattanilla ja kävimme muutamassa baarissa. Puolen yön jälkeen palasimme hotellille nukkumaan.

Lauantaina porukat kävivät omaan tahtiinsa kaupungilla ostoksilla. Lauantai-iltana menimme muutaman polegaatin porukalla tutustumaan kiinalaiskaupunginosaan, China Towniin. Teimme edullisia ostoksia myymälöistä, tutustuimme toreihin ja söimme kiinalaisessa ravintolassa. Ravintolassa käynti oli kyllä mel-

koista extremeä, mutta kaikki selvisivät aterioistaan hengissä.

Sunnuntaiaamuna päätin lähteä tutustumaan amerikkalaiseen kirkkoon yhdessä kristillisten edustajan kanssa. Reippaan parin kilometrin kävelyn jälkeen saavuimme Times Squaren kirkkoon, joka mainostaa itseään kirkkojen ja uskontojen välisenä monikansallisena kirkkona. Kirkkosali oli ilmeisesti joskus palvelut teatterina tai sitten muistutti teatteria. Kirkolle oli varattu lisää tilaa viereisen rakennuksen toisesta kerroksesta, johon väkeä ohjattiin kirkkosalin täytyttyä. Mekin päädyimme sinne, vaikka olimmekin paikalla noin kymmenen minuuttia ennen alkua. Salin noin 50 metrin pituisella seinällä oli tasaisin välein viisi suurta valkokangasta, joihin välittyi videokuva kirkkosalista ja äänentoistolaitteet toimivat moitteetta. Itse kirkonmenot muistuttivat helluntailaisten herätyskokousta tai pelastusarmeijan lähetyskokousta ehkä hieman enemmän kuin meidän ev.lut. kirkonmenoja. Kirkollisten tiedotusten joukossa kerrottiin mm. kirkon aloittaneen mainonnan suurella kadunvarsi videomainoksella, jotta lisää nuorisoa saataisiin mukaan kirkon toimintaan.

Seuraavaksi suuntasimme kahden tunnin pituiselle Spirit Cruisen järjestämälle lounasristeilylle, joka suuntautui vapaudenpatsaalle, Ellisin saarelle ja Governors Islandiin (kuvernöörin saarelle). Oli kaunis lokakuinen alkuiltapäivä, lämpötila oli arviolta 20-30 asteen välillä ja kävi pieni tuulenvire. Kelpasi siinä seilata ylemmällä New Yorkin lahdelta. Risteilyn jälkeen otimme taksin hotellille ja valmistauduimme lähtemään porukalla Penn Stationille, josta jatkoimme junalla kohti Washingtonia.

**Terveisin,
Lauri Heikkilä**

Museum of Jewish Heritage. Etualan kuusikulmainen matala muistomerkkirakennus sijaitsee Manhattanin eteläkärjen tuntumassa - toisessa maailmansodassa Saksan vankileireillä joukkomurhan kokeneiden juutalaisten muistoksi. Kattorakenteen kuusi tasoa muistuttavat kuudesta miljoonasta kuolleesta juutalaisesta.

Mereneläviä kiinalaiselta torilta China Townista. Haju muistutti lähinnä kotoisista norseista eli kuoreista lähtevää löyhkää.

Pelin politiikkaa

**Reijo Ojennus
puheenjohtaja
Oikeutta
Eläkeläisille ry.**

Kepun, demarien ja kokoomuksen poliitikot ovat joukolla aloittaneet varsinaisen äänestäjien hämähärsallin. Tavoitteet lienevät ensi syksyn kunnallisvaaleissa.

Tasavallan presidentti **Tarja Halonen** oli uuden vuoden puheessaan syystä huolestunut hyvinvoinnin epätasaisesta jakautumisesta. Halonen oli asiassa harvinaisen oikeassa. Tämä kehitys on ollut näkyvissä jo useita vuosia. Sen presidentti unohti kertoa, että demarien valtakaudella tämä kehitys on alkanut. Kepu on nöyränä juoksupoikana ollut innolla tukemassa uusjakoja vähävaraisilta rikkaille. Kokoomukselle tämän linjan jatkaminen on tietysti sopinut.

Kuinka kaksinaamaisesti demarit tässäkin asiassa esiintyvät. SDP

yhdessä kepun ja apupuolueiden kanssa oli poistamassa varallisuusveroa, jonka palauttamista nyt äänestäjiä hämähäksä. Sdp oli mestari, kun silloisen ministeri Mönkäreen johdolla luotiin Fortumin optio järjestelmä, joka oli mestarillinen tulonsiirto kuluttajilta isoille herroille.

Vähintään yhtä kaksinaamaisesti esiintyy pelinpolitiikan mestari kepu. Puoluesihteri Korhonen esiintyy, kuin oppositiopoliitikko, kaukana hallituksen linjasta. Stora Enson tehtaan lakkauttaminen Kemijärvellä on saanut kepuoliitikot Korhosen ja Pekkarisen johdolla esiintymään lehdistössä ja televisiossa niin, kuin kepu olisi ainoa joka puolustaa tehtaan säilyttämistä. Todellisuudessa kepu

hallituksessa on ollut siunaamassa tehtaan kohtalon. Korhosen esiintyminen on suuriluokkaista, sinänsä taitavaa hämähäksä. Kepun lehdistö ja MTV ovat ottaneet hänet suosikkipojaksi. Harhaanjohtavat esitykset saavat runsaasti palttilaa ja todelliset hallituksen päätökset kuitataan sivulauseissa.

Kokoomuksen nörttipoika Kattainen lupaa lisää veronalennuksia, kuitenkin varovasti kunnallisvaalien jälkeisille vuosille. Kun kunnissa on nähtävissä mihin valtiovallan veropolitiikka johtaa, on syytäkin varovaisuuteen. Veronalennuksista ovat todellisuudessa hyötynneet vain suurituloiset. Ei niillä veronmaksajilla jotka maksavat pienistä tuloistaan vain kunnallisveroa, ole veronalennuk-

sista mitään hyötyä. Kuntien verorasitus kasvaa, tänä vuonna sadassa kunnassa, ensi vuonna toinen mokoma lisää. Jos valtiolla on rahoiheen sijoitusvaikeuksia niin, kuin valtionvarainministeri Kattainen kertoilee, olisi kuntien talousahdinkoon panostaminen hyvä vaihtoehto, jos halutaan helpottaa vähävaraisten asemaa.

Eläkkeiden muutaman kymppin korotuksista on revitty isoja otsikoita. Kun ruuan, polttoaineiden, sähkön, yleisten kulkuneuvojen taksojen, jne. jne. korotukset on minustettu ollaan aika pahasti pakkasen puolella. Tarvitaan vähintään ”tehymäinen” palkankorotus tasapainon säilyttämiseen.

Kaikesta tästä kehityksestä huolimatta mm. kepun ja kokoo-

muksen eduskuntaryhmäjohtajat Timo Kalli ja Pekka Ravi ovat haastattelussa tyytyväisiä rikkaita suosiviin veroratkaisuihin. Pakko siinä on silloin laittaa puoluesihteri Korhonen levittämään erilaista ilosanomaa kunnallisvaaleihin valmistautuvalle kentälle.

Perussuomalaisten on syytä olla ajoissa liikkeellä kunnallisvaalien ehdokashankinnan kanssa.

Ns. vanhat puolueet tulevat käyttämään kaikki mahdolliset keinot hämähäksä äänestäjiä ja saadaakseen listoilleen ehdokkaita. Perussuomalaisilla on mahdollisuudet saavuttaa kunnallisvaaleissa kaikkien aikojen vaalitulokset, jos ehdokas kampanjamme onnistuu.

Mitä siinä enää mietit, liikkeelle siitä!

Suullinen kysymys: Suomen kielen asema Ruotsissa

Arvoisa herra puhemies!

Muutama päivä sitten saimme suureksi järkytykseksemme lukea lehdistä, kuinka Upsalan kaupungissa on eräällä työpaikalla kielletty suomenkielisiä työntekijöitä puhumasta suomea paitsi julkisesti niin myös käytävillä ja kahvitunneilla.

Perussuomalaiset eivät voi hyväksyä tällaista suomen kielen törkeää lokaan polkemista. Tämä Upsalan tapaus ei ole ainutlaatuinen. Muutama kuukausi sitten ruotsalaisella jalkapallokentällä annettiin punainen kortti pelissä suomea puhuvalle naispelaajalle, kun hän oli puhunut suomea. En tiedä, kumpi on kamalampaa, suomenkielisen vähemmistön oikeuksien polkeminen Ruotsissa vai suomenkielisen enemmistön sorto Suomen kouluissa pakkoruotsin muodossa. (Puhemies: Siinä oli kysymys, vai? Minuutti on kulunut!)

Oikeusministeri Tuija Brax:

Arvoisa herra puhemies! Kielilaki kuuluu oikeusministerille Suomessa. Tapaan lähiaikoina Ruotsin kollegani ja voin käydä tästä asiasta hänen kanssaan keskustelun. Vastaava kohtelu Suomen kielilain mukaan, jota oikeusministeri valvoo, jonkun toisen kielen, puhumattakaan Suomen kummankaan virallisen kielen suhteen

ei missään tapauksessa tulisi kysymykseen, ja on selvää, että kansainväliset sopimukset ja pohjoismaiset yhteiset käytännöt ovat toisenlaisia kuin nyt esiin tulleet

asiat. Näistä varmastikin meistä ministereistä moni vastaavan pohjoismaisen kollegansa ja varsinkin ruotsalaisen kollegansa kanssa tulee käymään keskusteluja. Aina-

kin me oikeusministerit käymme tästä keskustelua. Puhemies: Kysymys on loppuun käsitelty.

Kysymyksen loppuosa

Kuten edeltä nähdään, kysymys jäi kesken ja ministeri vastasi mitä vastasi. Tässä loppuosa kysymyksestä, eli se osa jota ei saatu esitettyä Niinistön suorittaman ennenaikaisen nuijanpaukutuksen takia:

Me perussuomalaiset koemme, että Suomen valtion velvollisuus on puuttua erittäin tiukoin ottein Ruotsin kielipolitiikkaan. Olisi tervetullutta, että Suomen kieli, joka on virallisesti vähemmistökieli Ruotsissa, myös saisi sen arvon mikä sille kuuluu. Ruotsissa suomea puhuu äidinkielenään yhtä moni kuin mitä Suomessa ruotsia, eli puoli miljoonaa.

Kysyisin asianomaiselta valtioneuvoston jäseneltä, mihin käytännön toimenpiteisiin Suomen hallitus aikoo ryhtyä suojellakseen suomenkielisten ihmisoikeuksien toteutumista Ruotsissa, vai nielläkö tuo törkeä loukkaus ilman vastavetoa niin sanotun naapurisovun nimissä?

Jatkokysymys, joka oli tarkoitus esittää jos puhemies olisi sen esittämisen sallinut eikä olisi julistanut asiaa loppuunkäsitellyksi:

14.3.2007 pidettiin ruotsalais-suomalaisessa kulttuurikeskus Hanasaassa tilaisuus, jossa esiteltiin Ruotsin ja Suomen valtion sekä suomenruotsalaisten järjestöjen yhteishanketta nimeltään Svenska Nu, jota Suomen valtio tukee taloudellisesti. Hankkeen tarkoituksena on suomenkielisten lasten ruotsin opintojen tehostaminen Suomessa.

Kysyisin lisäkysymyksenä asianomaiselta valtioneuvoston jäseneltä, aikooko hallitus ryhtyä toimiin, että Ruotsissa aloitetaan vastaavanlainen Nyt Suomea -projekti yhteistyössä Ruotsin valtion ja ruotsinsuomalaisten kansalaisjärjestöjen kanssa suomen kielen aseman parantamiseksi ja voisiko Suomi vaatia pakolliseksi suomen kielen opetusta kaikissa Ruotsin kouluissa?

Nyt olemme jatkaneet tätä asian selvittämistä siten, että valtioneuvostolle on jätetty kirjallinen kysymys tästä esittämättä jääneestä jatkokysymyksestä. Tällä hetkellä ei ole vielä ministerin vastausta saatu, sen pitäisi tulla lähipäivinä jos ministeriö pitää kiinni siitä ”kolmessa viikossa vastaus”-säännöstä.

Pentti Oinonen
kansanedustaja

”Maailman lellityin vähemmistökieli”

Suomessa ruotsin kielellä ja ruotsinkielisellä vähemmistöllä on harvinaisen hyvä asema, mikä on herättänyt kansainvälistäkin huomiota. Muun muassa The New York Times on kutsunut suomenruotsalaisia ”maailman lellitymäksi vähemmistöksi”.

Ruotsin kielen opiskelu on pakollista kaikille suomenkielisille, kaikkien ruotsinkielisten on saatava viranomaisilta palvelua omalla kielellään ja tiettyjen korkeakoulujen tiedekuntiin on ruotsin kieltä osaaville omat kiintiönsä.

Alun perin kansakouluissa ei äidinkielen lisäksi opetettu muita kieliä. Vierasta kieltä opetettiin vapaaehtoisena oppiaineena lähinnä suurimmissa kaupungeissa. Vuonna 1964 voimaan tulleen kansakoululain jälkeen kansakoulun pysyviin oppiaineisiin saattoi kuulua toinen kotimainen kieli ja yksi vieras kieli.

Järjestelmällisen kieltenopetuksen alettua ruotsin kielellä oli alusta saakka suhteellisesti vahva asema. Noin neljännes kansakoulujen oppilaista oli tuolloin kieltenopetuksen piirissä. Virkamiesten ja papiston kouluttamiseen tarkoitettussa oppikoulussa sitä vastoin annettiin runsaastikin kieltenopetusta. Noihin aikoihin vakiintuneena käytäntönä oli, että toista kotimaista opetettiin ensimmäisenä vieraana kielenä, toi-

nen oli yleensä 1950-luvulle saakka saksa ja sen jälkeen englantia.

Poliittinen päätös

Peruskoulu-uudistuksen yhteydessä nousi esiin kysymys uuden koulutusjärjestelmän kieltenopetuksesta. Kaikissa valmisteluesityksissä lähdettiin siitä, että peruskouluun tulisi yksi pakollinen kieli, joka suomenkielisissä kouluissa olisi englantia ja ruotsinkielisissä suomi. Suomenkielisillä yläasteilla ruotsin olisi voinut valita vapaaehtoisena kielenä ja jo kahta kieltä opiskelevilla olisi ollut mahdollisuus valita vielä kolmas kieli.

Vuonna 1968 Suomen Sosialidemokraattisen puolueen, Keskustapuolueen, Suomen Kansan Demokraattisen Liiton, Ruotsalaisen Kansanpuolueen sekä Työväen ja Pienviljelijäin Sosiaalidemokraattisen Liiton hallitusohjelmassa päädyttiin kuitenkin sopimaan peruskoulun kieltenopetuksesta toisin. Peruskouluun tuli pakolliseksi kaksi vierasta kieltä, joista toisen piti olla niin sanottu toinen kotimainen.

Päätöstä perusteltiin Suomen virallisen kaksikielisyyden turvaamisella, pohjoismaisella yhteistyöllä ja työllistymisellä muissa pohjoismaissa. Päätökseen vaikutti sekin, että peruskoulun rinnalla oli vielä pitkään oppikouluu käyviä oppilaita, joille toinen ko-

timainen kieli oli pakollista ensimmäisestä luokasta alkaen.

Kielilaki

Itsenäisyyden alkutaipaleella fennomaanit ja svekomaanit kansanliikkeet kävivät ankaraa taistelua ruotsin kielen asemasta Suomessa. Fennomaanit pyrkivät saattamaan ruotsin vähemmistökielen asemaan, kun taas svekomaanit halusivat itsehallinnollisen alueen ruotsinkieliselle väestölle. Vuonna 1919 sädetyn hallitusmuodon sanamuoto, jossa suomi ja ruotsi todetaan maan kahdeksi kansalliskieleksi, oli kompromissi johon päädyttiin pitkien neuvottelujen päätteeksi. Kielten yhdenvertaisuus turvattiin lopullisesti vuoden 1922 kielilain.

Vuonna 2004 tuli voimaan uusi kielilaki. Merkittävin uudistus laissa oli se, että viranomaisten tulee nyt huolehtia yksilön kielellisten oikeuksien toteutumisesta ilman, että yksilön tarvitsee niihin erikseen vedota. Yksittäisten virkamiesten kielitaidosta määrää kielitaitolaki.

Kielilaki tai kielitaitolaki ei kuitenkaan edellytä kaikilta suomen tai ruotsin kielen taitoa. Todellisuudessa riittää, että viranomaisissa on riittävästi molempia kieliä osaavia niissä tehtävissä, joissa kielitaitoa tarvitaan.

Heikot oppimistulokset

Toisen kotimaisen kielen opiskelu on pakollista Suomen peruskouluissa, lukioissa, ammattioppilaitoksissa ja yliopistoissa. Säästöjen mukaan sitä voi opiskella joko A1-kielenä peruskoulun 3. luokalta, A2-kielenä 5. luokalta tai viimeistään B1-kielenä 7. luokalta lähtien.

Suomen kielikoulutuspolitiikkaa pitkään tutkineen professori **Kari Sajavaaran** mukaan vain harvat suomenkieliset oppivat koulussa ruotsia luontevasti käytännön kokemuksen jäädessä vähäiseksi. Hänen mukaansa ei olekaan yllättävää, että oppimistulokset eivät peruskoulun päättyessä ole hyvät, kun opiskelu 85 prosentilla peruskoululaisista jää kolmivuotisen B1-kielen varaan.

Sajavaaran mukaan toisen kotimaisen kielen määrääminen pakolliseksi oli puhtaasti kielipoliittinen ratkaisu, jossa ei riittävästi otettu huomioon pedagogisia tai koulutuspoliittisia näkökohtia. Pakkoruotsin perustelevien kieliryhmien välisellä tasa-arvolla on lähes kestänytöntä, kun kieliryhmien lähtökohdat pakollisen kielen opiskeluun ovat aivan erilaiset.

Perustelut eivät kestä

Muita perusteluja pakkoruotsin puolesta voidaan Sajavaaran mu-

kaan kuvata akateemisesti ja yhteiskunnallisesti merkittäviksi, mutta oppilaiden on niitä vaikea ymmärtää. Tällaisia perusteluja ovat muun muassa ”vetoaminen yhteiseen kulttuuriperintöön, Suomen historiallisen kehityksen ymmärtäminen, lähinaapuruus Ruotsin kanssa, ruotsin asema toisena kansalliskielenä, pohjoismaisen yhteistyön helpottaminen ja oman maan tuntemuksen kasvattaminen seuraamalla ruotsinkielisten keskistä vuorovaikutusta heidän omalla kielellään”.

Pakollinen ruotsin kieli vie myös yhden paikan oppilaiden ohjelmasta, ja englannin ollessa myös käytännössä pakollinen oppiaine, vaatii muiden kielten aseman parantamisen erityisjärjestelyjä. Jos kieltenopetuksessa haluttaisiin vastata nykyistä paremmin koulutuksen tai työelämän tarpeisiin, olisi Sajavaaran mukaan erityisesti venäjä monella tapaa ruotsia merkityksellisempää.

Teksti:
Mika Männistö

Lähteet:
Wikipedia: Pakkoruotsi
Wikipedia: Suomen kielilaki
Wikipedia: Suomen kielipolitiikka
Wikipedia: Toinen kotimainen kieli

Vaaralliset vaihtoehtoterapeutit

Suomessa on satoja erilaisia nimikkeitä erilaisille vaihtoehtoisia tai täydentäviä hoitoja tarjoaville terapeuteille, jotka eivät ole terveydenhuollon ammattilaisia ja joiden toimintaa on käytännössä mahdotonta valvoa tehokkaasti.

Suomessa on satoja ellei tuhansia nimikkeitä erilaisille vaihtoehtoisia tai täydentäviä hoitoja antaville terapeuteille. Laillistettuja ja nimikesuojattuja terveydenhuollon ammattinimikkeitä näistä on vain 39.

Itse sanaa ”terapeutti” ei kuitenkaan ole suojattu mitenkään, vaan periaatteessa kuka tahansa voi alkaa kutsua itseään terapeutiksi ja tarjota vaihtoehtoisia tai täydentäviä hoitoja terveydenhuollon ulkopuolelta millä tahansa koulutuksella. Kuka sitten valvoo näiden ihmisten toimintaa?

- Ei kukaan. Vaihtoehtoisia ja täydentäviä hoitoja antavat ihmiset kuuluvat normaalin kuluttajasuoja- ja rikosoikeudellisen vastuun piiriin, mutta mitään jatkuvasti heidän toimintaansa valvovaa instanssia ei ole olemassa, kertoo lääkintöneuvos **Pirjo Pennanen** Terveydenhuollon oikeusturvakeskuksesta.

Omallalla vastuulla

Vaikka sosiaali- ja terveysministeriössä onkin käyty keskustelua siitä, pitäisikö tai voisiko näiden ihmisten koulutusvaatimuksia jotenkin yhdenmukaistaa, käytännössä tämä lienee mahdotonta, kun ei mitenkään voida hankkia näyttöjä eri hoitojen vaikuttavuudesta.

- Aloitteita tämän ongelman pohtimiseksi asetettavaa työryhmää varten on esitetty, mutta sitä ei ole vielä asetettu, sanoo hallitusneuvos **Riitta-Maija Joutimäki** sosiaali- ja terveysministeriöstä.

Jos uusia nimikkeitä siis syntyy kuin sieniä sateella, ja jotkut niistä kuulostavat hyvin samankaltaisilta kuin lailla suojatut 39 terveydenhuollon ammattinimikettä, eikö sekaannusten ja väärinkäytösten riski ole olemassa? Miten asioihin perehtymätön maallikko voi tietää, ettei ole tekemisissä koulutetun terveydenhuollon ammattilaisen kanssa?

- Tämä juuri on kuluttajasuojalainsäädännöllinen asia. Markkinoinnissa on selkeästi osoitettava, ettei ole terveydenhuol-

lon ammattilainen, muuten se on harhaanjohtavaa tietoa. Tietysti on asiakkaan kannalta hankalaa, kun eri nimikkeitä on niin paljon, mutta jos lähtee kokeilemaan vaihtoehtoisia tai täydentäviä hoitoja, on itse myös otettava tietty riski, toteaa Joutimäki.

Valituksia vähän

Lakimies **Katri Väänänen** Kuluttajavirastosta toteaa, että terapeuteista tehdään valituksia hyvin vähän.

- Silloin tällöin esitetään epäilyksiä siitä, että markkinoinnissa luvutut tiedot eivät pitäisikään paikkaansa. Kovin paljon niitä ei meille kuitenkaan tule, muutama vuodessa.

Teksti:
Mika Männistö

Rosmarinia käytetään myös vaihtoehtoisissa hoidoissa.

In memoriam

Ensi vuonna 70 vuotta täyttävän Kankaanpään Urheilijoiden alusta lähtien mukana olleiden puuhämiesluku on käymässä vähiin. Viimeksi on kuoleman kautta kutsuttu pois 12.10.2007 **Tuomas Lilja** 93 v ja 2 kk iässä pitkän ja voimia vähentäneen sairauden uuvuttamana. Hän sai elää korkeaan ikään työntäyteisen ja sisältörikkaan elämän kokeneena.

Hänet muistetaan ennen kaikkea kirjakauppianaan Kankaanpään vanhimmassa yksityiskaupassa. Mielenkiintoista oli seurata perheenjäsenenä aina kustantajien vuositilastoista, miten sijoitus oli useimmiten alle sadan parhaan joukossa. Ennen avioitumista hän toimi pankkitoimihenkilönä silloisessa Osuuskassassa ja oli lyhyehkön ajan kansaneläkelaitoksenkin piiriasiamiehenä.

Urheilukentältä hänet muistetaan kymmenien vuosien ajalta Kankaanpään Artmanina, tarkkana Kankaanpään Urheilijoiden kisojen lähettäjänä ja yleisurheilujaoston jäsenenä. Itse hän nuoruudessaan harrasti erityisesti ammuntaa toimien sotilaspoikajohtajana ja partiojohtajana. Molempien sotien veteraanina hänet ylennettiin yliväpeliksi. Sukunsa perinteiden mukaisesti hän toimi myös Nuorisoseurassa ollen esimiehenäkin, mutta erityisesti monien näytelmien rooleissa. Hänet onkin kutsuttu Kankaanpään Nuorisoseuran kunniajäseneksi.

Kunnalliset luottamustoimet alkoivat vuonna 1954 takso- ja tutkijalautakunnissa, jatkuivat koko 70-luvun kestäneellä kirjastolautakunnan jäsenyydellä ja lisäksi hän oli kauden raittiuslautakunnassa. Elsa-puolison toimiessa ensimmäisenä Kankaanpään seurakunnan lähetyssehteerinä oli myös Tuomas mukana kaikessa lähetystoiminnassa. Niin ikään hän kuului sekä kirkkovaltuustoon että kirkkoneuvostoon. Herättäjä-Yhdistyksen paikallisosaston sihteerinä hän oli osaston perustamisesta lähtien.

Perheen isänä hän hankki kesämökin ja äitimme veljen piirtämän omakotitalon, joiden puutarhatyöt veivät myös oman aikansa päivittäisen kirjakaupan hoitamisen ohella. Näin voimme täydellä syyllä kiitollisina todeta, että hän pääsi ikänsä kypsytydessä elämästä kyllänsä saaneena odottamaansa iankaikkiseen lepoon perille taivaan kotiin. Meille lapsille ja lapsenlapsille jäi riisuvana ja sydäntä särkevänä hänen testamentinaan yhdestä hänen lempivirrestään: ”Jeesus auta lapsiani siunaten ja varjellen, hoida heitä, auta mua”.

Anssi Joutsenlahti

In memoriam

9.1.2008 menehtyi Pöytyällä SPP:n perustajajäsen, SMP:n ja Perussuomalaisen pitkäaikainen kunnanvaltuuston ja kunnanhallituksen jäsen **Taisto Johannes Salonen**.

Taisto Salonen syntyi Huittisissa 31.3.1918. Hän oli sotainvalidi ja veteraani, joka vammoistaan huolimatta Kerttu puolisoineen kahden tyttären kanssa viljeli esimerkillisesti Mustakannon pientilaa Pöytyällä. Hän oli todellinen pientalonpoika, raivaaja. Hänen aatteenaan oli isänmaallisuus ja Suomen etu kaikessa.

**Muistoa kunnioittaen,
Taiston työtoveri/oppilas
Ilmari Jalonen
Pöytyä**

”Asuin lehtilaatikossa ja veneiden alla”

Seppo Peltomäen rauhallista ole-
musta katsellessa on vaikea uskoa,
minkälaisen tien hän on kulkenut.

- Minulla oli ihan hyvä koti ja lapsuus. Perheessä ei ollut suurempia ongelmia... tapailee Seppo tarinansa alkua.

- Tilanne muuttui kun äiti kuoli auto-onnettomuudessa. Olin silloin 17-vuotias. Äiti ja isä ajoivat autolla junan alle, isä selvisi - äiti ei. Meitä oli kolme sisarusta, minun lisäksi kaksi siskoa. Kun siskot muuttivat pois kotoa, jäin isän kanssa ihan kahdestaan. Isästä ei ollut kantamaan vastuuta minusta, äiti oli meillä aina ollut se perheen kasassa pitävä voima, Seppo sanoo vakavana. Sepon isä sortui juomaan. Seppo sai itse päättää asioistaan; tekemisistään ja menemisistään.

- Ei ollut rajoja, ja sain tehdä valintoja oman pääni mukaan. Ja niinhän siinä kävi, että yleensä valitsin väärin. Tutustuin alkoholiin, ja ajattelin, että se sopii minulle. Koin saavani siitä rohkeutta ja itseluottamusta, ujo kun olin. Kävin tansseissa ja pääsin helpommin puheisiin ihmisten kanssa, kun olin ottanut. Juominen ei ollut siinä vaiheessa vielä ongelma, Seppo jatkaa. Hän eli nuoren miehen elämää, opiskeli ammatin ja valmistui puusepäksi.

Seppo muutti aikanaan pois kotipaikkakunnalta ja isän luota. Pik-

kuhiljaa alkoholi ujuttautui kuvi-
oihin yhä enemmän, ja alkoi valla-
ta koko ajan lisää tilaa elämässä.

- Alkoi olla juomapatkua. Toissää riitti ymmärrystä, vaikka olinkin välillä pois. Kun olin töissä, tein työni hyvin. Olin pätevä puusepäntöissä ja hoidin huolellisesti

rakennusurakat. Tilipäivien jäl-
keen tuli vedettyä viikon - kahden
viikon juomapatkua, Seppo ker-
too. Elämä kulki eteenpäin juo-
mapatkista huolimatta ja kump-
panikin löytyi. Perheen pääksi ei
Seposta kuitenkaan ollut.

- Meille syntyi poika, joka on täl-
lä hetkellä armeijaiäkäinen. En huo-
lehtinut perheestäni, pään sekaisin
saaminen oli minulle tärkeämpää.
Viina oli se, joka siinä vaiheessa
jo määräsi minua, enkä minä sitä.
Työsuhteen alkoi lopulta kärsiä,
kun en enää edes entiseen malliin

annoin mennä. Majailin lehtilaa-
tikoiden lisäksi teltassa ja lastaus-
siltojen ja veneiden alla. Jos jos-
kus päädyin johonkin asuntolaan,
en kestänyt sitä kontrollia, mikä
siellä oli, Seppo muistelee.

Laitoksiakin tuli kierrettyä, so-
siaalitoimi yritti jollakin tavalla
auttaa. Mikään ei kuitenkaan saa-
nut Seppoa kaidalle tielle ja ala-
mäki jatkui

- Minulla oli myös hirvittävää
katkeruutta yhteiskuntaa kohta-
taan, suunnittelin räjäyttäväni so-
siaalihuollon.

Juominen kävi myös jo ennes-
tään laiha kukkaron päälle.

- Tein kaikenlaisia pikku rötök-
siä saadakseni juotavaa. Työttö-
myyskorvausten lisäksi rahat löy-
tyivät varastelusta. Tein keikkaa,
varastin tavaraa ja myin eteen-
päin, siitä sai liksaa. Juotavalla ai-
neella ei ollut väliä, pääasia että
sillä sai päänupin sekaisin. Kaik-
ki meni, tuulilasinpesunesteistä
lähtien. Missä oli pääkallon ku-
va, mitä kovempaa myrkyä löy-
tyi - aina vain parempi... Kaikki
kelpasi. Kamalia myrkyjä meni
kurkusta alas. Linnareissutkin tu-
livat tutuiksi kun jäin rötöksistä
kiinni. Menetin otteeni elämästä.
Juominen oli ainoa, mikä merkit-
si, Seppo kuvailee.

Kaupunki, jossa Seppo asui, al-
koi ”polttaa jalcojen alla” rötök-
telyjen ja velkojen takia. Seppo
vaihtoi maisemaa ja muutti Sa-
loon. Hänen mieltään kalvoi aja-
tus siitä, että kuluva kesä voisi ol-
la hänen viimeisensä.

Salossa pidettiin silloin hengel-
listä telttakokoussarjaa.

- Kuljeskelin yhtenä yönä tel-

Elämä jatkui vielä jonkun aikaa
samaa latua, mutta rukous tuli tai-
vaassa kuulluksi. Yhtenä iltana ta-
pahtui jotakin merkittävää. Seppo
törmäsi erääseen mieheen, joka ky-
syi lähtisikö Seppo KAN-kodille.

- Koska en ollut puoleen vuo-
teen peseytynyt, päätin lähteä.
Haisin kauhealle, aineet tulivat lä-
pi kehosta ja lisäksi olin likainen.
Mietin, että olipa tiedossa aina-
kin sauna ja jotain syötävää. Sep-
po muistaa pohtineensa.

- Mieleeni KAN-kodista jäivät
yhden miehen sanat: ”minä tiedän
kuka voi sinua auttaa, Jeesus voi
sinua auttaa.” Mies oli taustaltaan
entinen alkoholisti.

- Jonkun ajan kuluttua annoin
elämäni Jeesukselle. Kun koitti
seuraava työttömyyskorvausten
”tilipäivä” ja kävin pankkiauto-
maatilla, jalat eivät vieneetkään
viinaa hakemaan kuten joka kerta
aiemmin. Huomasin vain, että en
mennytkään viinakauppaan. Vii-
nanhimo oli yksinkertaisesti läh-
tenyt, Seppo kertoo kiittollisena.

Tilipäivä Jumalan kanssa muutti
tilipäivät pysyvästi toisenlaisiksi.

Avun tarvitsijasta auttajaksi

Seppo sai elämästä kiinni uu-
delleen. Hän oli neljä vuotta eri
KAN-kodeissa auttamassa muita
alkoholisteja ja Muhoksen Kan-
kodista löytyi puusepänerstas-
kin. Vanhat taidot sai ottaa uu-
destaan käyttöön.

- Kohtasin nykyisen, lähetyssaar-
naajaperheessä kasvaneen vaimoni
vuonna -99, nyt on kahdeksas avio-
liittovuosi menossa, Seppo hymy-
lee. Edellisen elämän varjot olivat
kuitenkin pitkiä, ja ulottuivat Se-
pon uuteenkin elämään.

- Minulla oli velkaa ja rahavaike-
uksia. Rukoilin Jumalalta apua, ja
odotin että ”rahasäkki tippuu tai-
vaasta”. Niin ei kuitenkaan käynyt,
mutta Jumala vastasi rukoukseen.
Sain työpaikan, minulle järjestyi
puusepän töitä. Velat on makset-
tu tällä hetkellä, ja ihmissuhteita
korjattu. Olen saanut poikanikin
kanssa välit kuntoon. Kaikki alkoi
korjaantua sen myötä, kun lähdin
seuraamaan Jeesusta.

Seppo ei ole jäänyt toimetto-
maksi Jumalan työmiehenä. Hän
palvelee käymällä vankiloissa ja
vankimielisairaaloissa, entisenä
linnakundina Seppo tuntee vanki-
lamaailman. Tällä hetkellä Seppo
toimii Auranmaan helluntaiseurau-
kunnan työntekijänä ja jatkaa ny-
kyisen Kankaanpään vapaaseu-
rakunnan työntekijöiden **Unto ja
Leena Kainulaisen** työmaata.

- Alkoholi-ongelmalliselle sanoi-
sin, että ei kannata kauheasti tais-
tella vastaan, kun Jeesus kutsuu.
Tiedän sen, olen käynyt pohjalla
ja sen allakin, Seppo sanoo koke-
muksen tuomalla varmuudella.

Se mikä on ihmiselle mahdo-
tonta, on Jumalalle mahdollista.

Teksti ja kuva:
Anne Kukkonen

PerusStullaan tutuksi

Jatkamme tullaan tutuksi palstaa PerusSuomalaisessa!

Osallistu Tullaan tutuksi-, puolueemme lehden leikkimielisen
palstan tekoon, vastaamalla muutamaan kysymykseen.

Muistathan, että tila on rajallinen, joten vastausten koko-
naispituus saa olla korkeintaan yhden arkin mittainen, mie-
lällään lyhyempi.

Kysymykset

1. Kuka olet, ja mitä teet työksesi?
2. Miksi valitsit juuri PerusSuomalaiset?
3. Mitä toivot Suomen valtiolle tulevaisuudessa?
4. Jos voitaisit lotossa 3 miljoonaa, mitä tekisit?
5. Jos saisit toivoa kolme toivomusta, mitkä ne olisivat?

Lähetä kuvasi ja vastauksesi sähköpostilla osoitteeseen:
perussuomalainen.toimitus@saunalahti.fi tai postitse
osoittella: PerusSuomalainen, (Harri Lindell), Mannerhei-
mintie 40 B 56, 00100 Helsinki

- Minulla oli hirvittävää katkeruutta yhteiskuntaa kohtaan, suunnittelin räjäyttäväni sosiaalihuollon.

pystynyt käymään töissä, Seppo ti-
littää menneitä tapahtumia.

Vaimo ei enää jaksanut seura-
ta Sepon touhuja, vaan halusi ero-
ta. Perhe jäi ja asiat ajautuivat sii-
hen pisteeseen, että asuntokin
meni alta.

Koditon

- Asuin lopulta sanomalehtien-
keräyslaatikossa. Eikä roskalaa-
tikosta käsin voinut käydä töissä,
joten en edes etsinyt töitä. Syr-
jäydyin normaalista elämästä. Oli
ryppyttavia, jotka vetivät mu-
kaan porukkaansa. Sisimmän ah-
distus helpotti hetkellisesti juo-
dessa. Jotenkin en enää välittä-
nyt mistään, mikään ei pidätelty,

talle ja väkäsini yövartijan kans-
sa siellä, pullo tietenkin mukana-
ni. Vaikka väittelin miehen kanssa
humalassa, oivalsin, että jos nyt
kuolen, välit Jumalan kanssa eivät
ole kunnossa, Seppo sanoo.

Jotain sisimmässä liikahti eteen-
päin.

Rukous autiotalossa

Seppo majaili Salossa vaatimatto-
massa autiotalossa, majapaikas-
sa oli sellainenkin ylellisyys kuin
vuode. Tosin kova ja likainen la-
veri, mutta parempi sekin oli kuin
nukkua maassa. Eräänä iltana lop-
puun ajettu mies kuiskasi Juma-
lalle laverinsa ääreen polvistuen;
”Jumala auta, en jaksaa enää.”

Paras-hanke etenee - Kurikka kuntaliitokseen kuntalaisia kuulematta

Miljoonien eurojen osinkotuloja jo vuosia nauttinut, 18 % kunnallisverolla pyörivä vakavarainen 10 500 asukkaan Kurikka päätti hyväksyä kuntaliitoksen 4400 asukkaan taantuvan Jurvan kanssa. Jurvassa veroprosentti on 19,5, ja ilman liitosta sen ennakoidaan kipuavan nopeasti yli 20 prosenttiin. Kurikka on myös yhteistyössä terveydenhuollossa Ilmajoen ja Jalasjärven kanssa Paras-hankkeen edellyttämällä tavalla.

Alku yksimielinen

Kurikan kaupunginvaltuusto päätti kokouksessaan 28.8.2006 yksimielisesti, että Kurikka käynnistää Jurvan kunnan kanssa kuntaliitosneuvottelun.

Kuntalaiskysely kansanäänestyksen sijaan

Vesa-Matti Saarakkalan ja 428 muun kurikkalaisen aloite kansanäänestyksen järjestämiseksi ei mennyt valtuustossa läpi, vaan 8.1.2007 Kurikan kaupunginvaltuusto päätti äänin 16-19, "ettei Kurikka-Jurva mahdollisesta kuntaliitoksesta järjestetä kansanäänestystä, koska suunnitelmaan kuuluu, että asiassa suoritetaan kuntalaiskysely."

Kurikan kaupunki järjesti kurikkalaisille kaksi avointa tiedotustilaisuutta Kurikan ja Jurvan mahdollisesta kuntaliitoksesta keuhkotalvella 2007.

Kurikan ja Jurvan neuvottelut lopetettiin

Kokouksessaan 7.5.2007 Kurikan kaupunginvaltuusto päätti yksimielisesti

1) todeta, että neuvottelut kuntaliitoksen osalta ovat tällä hetkellä päättyneet, koska Jurvan kunta on ilmoittanut haluttomuutensa kuntaliitosneuvotteluihin. Kurikka toivoo neuvottelujen jatkettavan muunlaisen yhteistyön osalta

2) nimetä Kurikan edustajiksi neuvotteluryhmään kaksi Suomen Keskustan edustajaa, yhden Kansallisen Kokoomuksen edustajan, yhden Suomen Sosiaalidemokraattisen puolueen edustajan sekä yhden pienvaltuustoryhmien edustajan sekä viranhaltijoina kaupunginjohtajan ja hallintojohtajan

3) nimetä neuvotteluryhmään puheenjohtajan Kurikan edustajista

4) nimeää Kurikan kaupungin edustajiksi operatiiviseen ryhmään kaupunginjohtajan, hallintojohtajan ja kehittämisspäällikön.

Jurva neuvotteli Ilmajoen kanssa

Tämän jälkeen Jurvan kunta käynnisti kuntaliitosneuvottelut

Peruss Nuorten puheenjohtaja Vesa-Matti Saarakkala keräsi Kurikassa nimet kansanäänestysaloitteeseen kahdesti.

ja kuntaliitosneuvottelun Ilmajoen kunnan kanssa. Näiden kuntien neuvottelut päättyivät 3.12.2007, kun kummankaan kunnan kunnanvaltuustot eivät hyväksyneet kuntaliitosta. Kurikan kaupunginvaltuusto ei tämän jälkeen käynnistänyt Jurvan kunnan kanssa enää aiemmin lopetettuja kuntaliitosneuvotteluita uudelleen.

...mutta lopputuloksena olikin Kurikan ja Jurvan liitos

Kokouksessaan 27.12.2007 Kurikan kaupunginvaltuusto kuitenkin päätti äänin 12-23 hyväksyä kuntaliitoksen Jurvan kunnan kanssa, mihin liittyi:

1) hallinnon ja palvelujen järjestämissopimuksen hyväksyminen,
2) hallinnon ja palvelujen järjestysuunnitelman hyväksyminen,
3) suunnitelmien mukaisen kuntajaon muutoksen esittäminen valtioneuvoston hyväksyttäväksi. Neljä kaupunginvaltuutettua Reijo Jyrä, Vesa-Matti Saarakkala, Jarkko Kankaanpää ja Merja Latvala jättivät kukin päätöksestä pöytäkirjaan merkittäviksi eriävät mielipiteet.

Kurikan kaupunginvaltuusto päätti kokouksessaan 27.12.2007 niin ikään äänin 12-23, "ettei Kurikan ja Jurvan mahdollisesta kuntaliitoksesta järjestetä kansanäänestystä, koska tavoitteena on yhdistyä vuoden 2009 alusta ja aikataulu ei mahdollista kansanäänestyksen järjestämistä".

Neuvoa-antavan kansanäänestyksen järjestämistä esitti kaupunginvaltuutettu Vesa-Matti Saarakkala, joka oli ensimmäisen kerran 10.12.2007 kuullut Kurikan ja Jurvan kuntaliitosneuvotteluista ja kerännyt heti sen jälkeen 15.-16.12.2007 669 allekirjoitusta kansanäänestysaloitteeseen ja jättänyt sen 16.12.2007 Kurikan kau-

punginsihteeri Martti Sepille, joka vei asian Kurikan kaupunginhallituksen käsittelyyn ylimääräisenä asiana 17.12.2007.

...eikä kuntalaisia kuultu

Keväällä 2007 Kurikan ja Jurvan mahdollisesta kuntaliitoksesta kurikkalaisille tiedotetut keskeiset seikat eivät pitäneetkaan paikkansa, kun Kurikan kaupunginvaltuusto hyväksyi kuntaliitoksen 27.12.2007. Näitä seikkoja ovat mm. kuntaliitosneuvottelujen päättyminen, kuntaliitoksen tekninen toteuttaminen, uuden kunnan ennakoitu tuloveroprosentti sekä kuntalaisten mielipiteen tieduste-

leminen. Neuvotteluita kuntaliitoksesta ei käytännössä lopetettukaan 7.5.2007. Kuntaliitoksessa vain Jurvan kunta lakkautetaan, ei molempia kuntia. Kuntalaiskyselyä ei järjestetä lainkaan, vaikka sen järjestämisellä kaupunginvaltuusto perusteli mm. kansanäänestyksen järjestämättä jättämistä tammikuussa 2007, mikä tosiasia käy ilmi pöytäkirjasta. Uuden kunnan ennakoitu tuloveroprosentti olisikin 18, eikä 18,75, kuten keuhkotalvella 2007 lehdisä tiedotettiin.

Uudessa tilanteessa kurikkalaisia tiedotettiin mahdollisen kuntaliitoksen yksityiskohdista paikallislehden tekemän kaupunginjohtajan haastattelun turvin vasta

22.12.2007, ja kaupunginvaltuusto päätti kuntaliitoksesta siis viikkoa myöhemmin 27.12.2007. 23.12.2007-27.12.2007 paikallislehteä ei ilmestynyt, joten mielipiteen ilmaiseminen esimerkiksi yleisönoastokirjoituksen avulla oli kuntalaisille sängen vaikeaa. Kaupunginvaltuutetut saivat ilman valtuuston lupaa kuntaliitoksesta neuvotteleeen neuvotteluryhmän valmistelemat uudet sopimuspaperit nähtäväkseen 20.12.2007. Kurikan kaupungin internet-sivuilta kuntaliitossopimuksia ei löytynyt sähköisessä muodossa 26.12.2007 mennessä.

Edellä olevan perusteella on todettava, että Kurikan kaupunginvaltuuston nimeämällä neuvotteluryhmällä ei ole ollut valtuuston lupaa neuvotella Jurvan kunnan kanssa kuntaliitoksesta 7.5.2007 jälkeen, jolloin kuntaliitosneuvottelut lopetettiin. Kurikan asukkaila ei ole huonon hallinnon ja heikon tiedottamisen takia ollut kuntalain 27§ ja 29§ edellyttämiä mahdollisuuksia ilmaista mielipidettään kuntaliitoksesta. Hyvän hallinnon vastaista on myös jättää kuulematta kuntalaisten mielipidettä (kuntalaiskyselyn tai neuvoa-antavan kansanäänestyksen avulla) asiassa, koska kuntalaisten mielipidettä on luvattu kysyä suorittamalla asiasta kuntalaiskysely ja tämän kyselyn suorittamisella oli valtuuston päätöksessä 8.1.2007 perusteltu kansanäänestyksen järjestämättä jättämistä. Kyselyn järjestämisestä on myös tiedotettu paikallislehdessä kuntalaisille.

Asiasta harkitaan nyt kunnallisvalituksen tekemistä hallinto-oikeuteen.

Teksti ja kuvat:
Vesa-Matti Saarakkala

Demokratia tarvitsee vahtikoiransa myös Pohjanmaalla.

Oma valvontaa ja omituista ympäristönsuojelua

Jorma Uski
piirishteeri
Keski-Suomen
Perussuomalaiset

Toimintansa vuonna 1985 Lievestuoreella lopettaneen Keski-Suomen Selluloosan jälkeensä jättämät ympäristöongelmat jatkuvat edelleen. Valtatien 5 vieressä haissut lipeälampi on saatu peitettyä ja maisemoitua, nyt "kunnostetaan" keskellä kylää olevaa Laajalahtea vastaavilla menetelmillä. Uuden ympäristökatastrofin tekijäkin on sama: ympäristönsuojelusta vastaava Keski-Suomen ympäristökeskus.

Keski-Suomen ympäristökeskus sai Itä-Suomen ympäristölupavirastolta (ent. vesioikeus) ympäristöluvan jätelipeäaltaana käytetyn Laajalahden kunnostamiseen. Keittolipeän lisäksi jätteessä on puusta liuennutta ligniiniä ja sokereita sekä kuituja, jotka ovat hapettomissa olosuhteissa mädäntyneet mm. metaania sisältäväksi syövyttäväksi mössöksi.

Luvan ehtojen mukaan kiintoaineet tuli vettä kierrättäen sakeuttaa selkeytysaltaissa. Viimeisessä, 16.5.2007 annetussa päätöksessä Nro 51/07/1 määrättiin estämään jopa sadevesien pääsy käsittelyalueelta Lievestuoreenjärkeen.

Keski-Suomen ympäristökeskuksen toteutus oli oleellisesti toinen: sen kaivoi padon auki ja tyhjensi pumppujen avulla liemet järveen. Lahdesta hävisi sellutehtaan jätelipeää n. 500.000 m3 ja kertaalleen kalastoltaan elpyneestä Lievestuoreenjärvestä tuli jälleen haisevaa ja syövyttävää kalatonta litkua.

Tuollaisen toimintamallin Keski-Suomen ympäristökeskus kehitti lipeälammen "kunnostuksessa". Kun useita neliökilometrejä laajan jätelipeäaltaana käytetyn suon tyhjennys puhdistamolle ei onnis-

tunut - sateet korvasivat pois pumputun veden -, hoidettiin ongelma "kertarutinalla" avaamalla pato ja päästämällä lipeät alapuolisiin Toivakan pikkujärviin.

Virallisen lausunnon mukaan pato murtui. Murtuihan se, kun ympäristökeskus kaivatti kaivinkoneella siihen riittävästi alkua. Turpeeseen imeytyneenä yhä oleva lipeä valutetaan maahan piilotettua putkea pitkin Leppäveteen sitä mukaan, kun sateet tuovat uutta vettä. Aikanaan se - laimentuneena - päättyy Päijänteelle ja helsinkiläisten juomaveteenkin.

Laajalahdessa ei korkeusero riittänyt painovoimaiseen tyhjentämiseen, joten ympäristökeskus otti pumput avukseen. Ministeriölle ympäristökeskus kertoi päästäneensä Lievestuoreenjärkeen vain vettä. Itä-Suomen ympäris-

tölupavirasto arvioi Laajalahden nesteen joksikin muuksi, ympäristölle jopa niin vaikeaksi, että edes sadevesiä ei käsittelyalueelta saanut laskea järveen.

Nyt ympäristökeskus täyttää Laajalahtea Rauhalahden turvevoimalan tuhalla; sille piti löytää nopeasti uusi paikka, kun Jyväskylän rantaveteen perustetut läjitysalueet täyttyivät. Kaatopaikalle tuota tuhkaa otetaan vain ongelmajätteenä sen sisältämän säteilyn ja myrkyllisten metallien, mm. alumiini ja kadmium, vuoksi.

Kun Laajalahden kipataan kuorma leijupedin hiekalla "terästettyä" tuhkaa, painuu se raskeampana pohjaan, jolloin vastaava määrä jätenestettä poistuu ympäristökeskuksen patoon asentamien putkien kautta Lievestuoreenjärkeen. Molemmat ongelmat

hoituvat kätevästi, kun valvoja pannaan työn tekijäksi.

Oma valvonta on yleensä osoitautunut niin ongelmalliseksi, että Perussuomalaisten kansanedustaja **Pentti Oinonen** teki kirjallisen kysymys KK 559/2007 Keski-Suomen ympäristökeskuksen toimien asianmukaisuudesta. Ympäristöministeri **Kimmo Tiilikaisen** on vastattava siihen viimeistään 8.1.2008.

Lievestuoreen jäteongelmien hoitamisella on nähtävä laajempaan merkitystä. Vastaava kymmenien hehtaarien kokoinen jätelipeällä täytetty suo löytyy myös Kemijärveltä, jonka tehtaan lakkauttamisesta Stora-Enso teki äskettäin päätöksensä. On syytä ainakin seurata, jäävätkö senkin ongelmalipeät yhteiskunnan hoidettavaksi. Ja hoidetaanko ne Keski-Suomen ympäristökeskuksen menetelmillä.

Kirja-arvostelu

Suivalssissa lievä mollisointi!

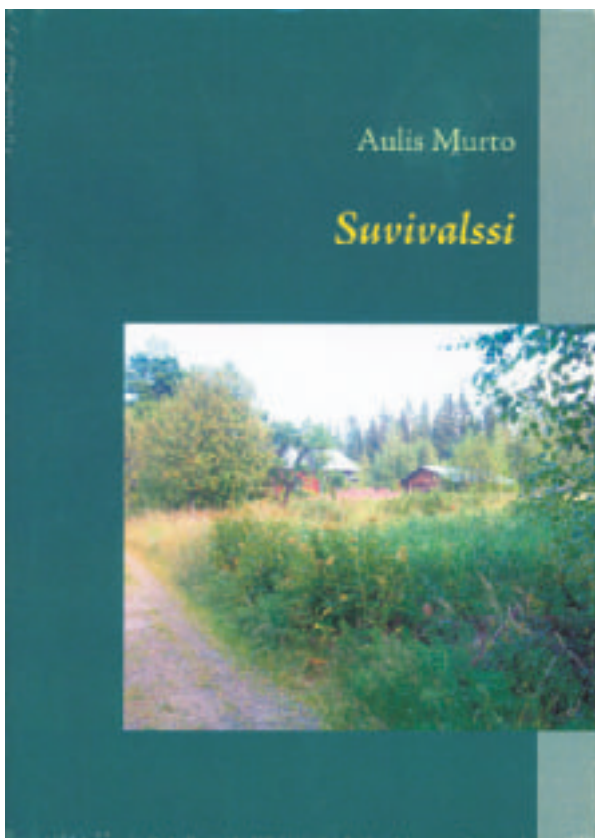
Niin kovin, kovin tuttua tarinaa maalailee Mouhijärveläinen kirjailija **Aulis Murto** romanissaan *Suivalssi*, -40 ja -50 luvuilla lapsuuttaan ja nuoruuttaan eläneiden luettavaksi. Kun nykyajan nuoret sanovat "no se oli silloin ennen", tämä kirja on samalla oiva tietolähde myöskin nuoremmille, minkälaista se "ennen" oli.

Itse olen nuoruuttani elänyt muutamia vuosia myöhemmin kuin kirjan kirjoittaja, mutta ei se poikavii-kareiden elämä muutamassa vuodessa paljoa ollut muuttunut.

Kalastusreissuja tehdään kalaisille lähijärville ja sillä saadaan lisää särvintä ruokapöytänsä. Ruuasta ei varsinaisesti ole puutetta, mutta kovin monipuolista se ei ole. Eletään parin lehmän kanssa niin sanotusti omavaraistaloudessa.

Kirja ajoittuu sodan aikaan, joka antaa oman lisävärinsä elämään maaseudun harvaan asuttuun kyläyhteisöön. Lempäälä lienee -40 luvulla ollut suhteellisen harvaan asuttua aluetta, joten pommitusten uhka ei ole ollut jokapäiväinen. Kuitenkin Tampereen läheisyys aiheutti useita uhkaavia tilanteita myöskin lähialueilla.

Kirjassa eletään sodan varjossa suhteellisen tavallista sen ajan maalaiselämää. Tosin sotakuntioi-

Tekijä: Murto, Aulis (kirjoittaja)
Kustantaja: Books on Demand GmbH
Painovuosi: 2007

set miehet ovat rintamalla, joten maataloustyöt ja kotiaskareet jäävät naisten ja isompien lasten tehtäväksi.

Taloudellinen toimeentulo on tiukkaa, joskaan kovin suuria eivät ole vaatimuksetkaan. Lapset tyytyvät siihen mitä on tarjolla. Kuponkisaännöstelyllä rajataan kulutusta, johon ei muutenkaan olisi varaa.

Jopa kenkien saaminen on ylläilyttä. Kaikesta puutteellisuudesta huolimatta elämä on onnellista omalla tavallaan. Haavoituttuaan lomalle sodasta tuleva isä

on alkoholin käytöstään huolimatta rakastettu perheenjäsen. Kolmen sukupolven perheyhteisö vetää yhtä köyhtä kaikissa elämäntilanteissa.

Aulis Murto kirjoittaa rehevää, useita tuttuja, mutta paljon myöskin outoja sanontoja sisältävää tekstiä. Kirjan ehdottomasti hyvä puoli on se, että siitä puuttuu täysin monille nykykirjailijoille tyyppinen, runsas kirosojen käyttö. Ensimmäinen, joka tietysti rip-pikouluikää lähestyviä nuoria kohtaa, on kunnista ja todellisen tuntuista, niin kuin sen ainakin varttuneempi lukija omasta nuoruudesta muistaa.

Kirjassa on runsaasti luontoa ja luonnon tapahtumien, joskus jopa hieman pikkutarkkojakin kuvauksia, jotka antavat tarinoille oman merkityksensä.

Kenelle kirjaa voisi suositella? Ainakin -40 ja -50 luvulla syntyneille, joille omat lapsuusajan muistot tulevat mieleen pääasiassa jo ajan kuluttamina. Voi elää oman lapsuutensa ja nuoruutensa uudelleen. *Suivalssi* on hyvä "historiankirja" nuoremmille, joita toivottavasti kiinnostaa millaista oli silloin ennen. Kirjassa se välittyy aitona ja koskettavana.

Reijo Ojennus

Humina kuuluu Pohjanmaalla

Tulin tänne pohjanmaalle kuusi vuotta sitten. Lähdin innokkaana kokeilemaan, miltä tuntuu tehdä työtä ja asua Suomessa. Olen syntynyt Ruotsissa, Boråsın kaupungissa. Aloitin urani pienessä metallipajassa, jossa opettelin metallin salaiset juonet. Parin vuoden työkokemuksella muutin Skövden kaupunkiin vuonna 1990. Volvo oli minun työnantajani peräti 12 vuotta, kunnes Suomi alkoi kutsua. Minulle kerrottiin, että Suomessa on niin huonot olot, että tulet takaisin jo kolmen kuukauden kuluttua.

Hyvin olen täällä pärjaillyt. Suomi on hieno maa. En ole katunut, että muutin tänne. Tällä hetkellä olen päluottamusmiehen ja myöskin vastavaliittu työsuojeluvaltuutettu. Työnantajani Raniplast on Suomen suurin muovikalvonvalmistaja. Olen lähtemässä mukaan Kemianliiton liittovaltuusto vaaleihin tulevana keväänä. Liittoon kuuluu tällä hetkellä noin 49.000 jäsentä. Mielestäni tarvittaisiin uusia näkemyksiä, jotka muuttaisivat perinteistä ay-toimintaa. Ay-liikkeeseen tarvitaan uudistuksia ja uudet tuulet puhaltamaan. Valta kuuluu jäsenille!

Palkat olisi mitoitettava työtehtävien mukaisiksi, jotta eläkepäivistä voisi nauttia terveenä. Tulevaa Suomea rakennetaan nyt ja siinä Kemianliittolainen olet ratkaisevassa asemassa.

Kuntaliitokset ovat tällä hetkellä ajankohtaisia Suomessa, niin myös meillä täällä Perhonjokilaaksossa. Kuntaliitoksissa haluan korostaa yhteistyötä. Emme tule pärjäämään pieninä kuntina. Väkipakolla ei kuntia tule yhdistää, vaan sen tulee perustua vapaehtoisuuteen ja yhteisymmärrykseen. Vetelin, Kaustisen ja Halusan on vielä mahdollista yhdistyä. Harmi että Ullava menetettiin "puliveivauksien" vuoksi Kokkolaan.

Nyt tarvitaan avarakatseisia päättäjiä, jotka saavat uudet, raikkaat tuulet puhaltamaan kunnallispolitiikassa. Hyvä äänestäjä ja lukija: mieti tarkkaan! Kyse on tulevaisuudestasi. Ensi syksyn kunnallisvaaleissa sinä ratkaisit kehityksen suunnan. Hyvää vuoden alkua Sinulle!

Marko Kulpakko, Kaustinen

Joulua juhlittiin myös Japanissa

Olin tänä jouluna kolmatta kertaa joulupukkina Japanissa. Työskentelen pää asiassa Imperial Hotelissa, mutta PR -keikkoja on myös hotellin ulkopuolella. Vierailen muuan muassa kolmessa eri lastensairaalassa. Tällä reissulla valtakunnallisessa Asahi sanomalehdessä oli minusta kuva joulupukkina lapsien kanssa sekä radiohaastattelu uutena juttuna. On mahtavaa ja ihailtavaa katsoa japanilaista organisointia ja työskentelyä, saati sitten vielä päästä mukaan siihen puuhaan.

Tehtäviini kuuluu myös joulujuhla, mukana oli tällä kertaa 176 ihmistä. Pukki tietysti jakoi lahjan jokaiselle lapselle, tällä kertaa se oli nalle. Ihmiset ruokailevat siinä ohjelman lomassa, ohjelmaan kuuluu laulesityksiä ja arvonta, jossa pukki nostaa arvat ja antaa sitten palkinnon. Pääpalkintona on lahjakortti tähän viiden tähden luksushotelliin sekä illalliskortteja.

Teen työtäni pukkina myös joulukilpailulla, joka on ravintolalaiva. Siellä olen kuvattavana jokaisen pöytäseurueen kanssa sekä jaan jokaiselle kortin, jossa kerrotaan, että joulupukki on alkujaan Suomesta ja sieltä hän tulee vieläkin aina jouluisin.

Iltaisin käyn hotellin huonevierailuita, enintään neljä tunnissa. Myös joulujuhla Air Francen henkilökunnalle kuuluu ohjelmaan.

Huonevierailut maksavat 114 euroa, se on mielestäni aika paljon, mutta kyllä pukin tuonti Suomesta kannattaa, se on tuo aitoa kin-

nostusta ja on hyvää markkinointia Suomelle.

Harri Andersson, Jyväskylä

Virkaehtosopimus 2007-2010 allekirjoitettu

Eduskunnan virkaehtosopimus noudattaa valtion sopimuksen palkankorotustasoa, joka on yhteensä 11,5 %. Eduskunnan virastoissa on tarkoitus ottaa käyttöön sopimuskauden aikana tehtävän vaatavuuteen ja henkilökohtaiseen työsuoritukseen perustuva uusi palkkausjärjestelmä.

Sen kustannusvaikutus on sama kuin valtion uusissa palkkausjärjestelmissä keskimäärin.

Uusi puoluehallituksen jäsen Vimpelistä

Puoluehallituksessa on uusia jäseniä. Yksi heistä on **Ville Vähämäki** Vimpelistä. Ville opiskelee tietotekniikkaa ja suunnittelee muuttoa Ouluun opiskelun takia. Hän harrastaa politiikan ohella soittohommia. Sähkökitara on soitin, joka on tullut tutuksi monilla soittekeikoilla ravintoloihin ympäri Suomea.

Haaveekseen Ville mainitsee päästä **Pertti Virtasen** kanssa soittamaan samaan yhtyeeseen. Ville soittaa pääsääntöisesti 50-60 luvun musiikkia. Lempiruuukseen hän nimeää lasagnen. Viime kesä Villellä meni mansikoita poimiessa ja myydessä. Omien vanhempien herkulliset mansikat menivät kaikki hyvin kaupaksi, ja enemmänkin olisi mennyt jos vaan olis ollut.

Politiikka on sydäntä lähellä

Viime kunnallisvaaleissa Ville lähti Perussuomalaisten listoille ja sai 21 ääntä. Miehen mukaan kunnassa olisi pitänyt saada 24 ääntä, joten läpimeno oli lähellä. Teknisen lautakunnan paikka kuitenkin tuli. Lautakunnan työskentelyä hän pitää mielekkäänä, siitä saa tietotaitoa kun opiskeleekin vielä. Ville lupaa olla ehdokkaana seuraavissakin kunnallisvaaleissa.

Perussuomalaisissa saa olla aidosti sitä mitä haluaa. Puolueen ääni kuuluu, vaikka vielä pieni puolue onkin kysymyksessä. Ville on saanut politiikan vuoksi paljon yhteydenottoja, kaduilla tuntemattomat ihmiset tulevat juttelemaan päivänpolttavista asioista. EU on yksi keskeisempiä aiheita, jotka puhuttavat ihmisiä. -Hallintoa hallinnon päälle, listaa Ville.

Näkee mies jotain hyvääkin EU:ssa, vapaan työvoiman liikkuvuuden. Suomi saa tarvitsemaansa työvoimaa muista EU:n maista aikaisempaa helpommalla. Samoin suomalaiset koulutetut henkilöt työllistyvät entistä helpommin EU:n työvoimamarkkinoilla.

Maatalous vaikeuksissa

Ville on sitä mieltä, että suomalaiset maatalousyrittäjät ovat vaikeuksissa EU:n takia. Viljelijöiden pitää kilpailla suurten maataloustuottajien kanssa, joiden tuotantokustannukset ovat pienemmät. Tilakoot Suomessa kasvavat, samoin velan määrä maatalousyrittäjillä.

Hyvin mielenkiintoiseksi asiaksi Ville listaa korkean polttoaineen hinnan, joka vaikuttaa myös maataloustuotteiden hinnoitteluun. Lähituotanto on yksi maatalouden plussia, lähituotanto hyötyy polttoaineiden hinnan noususta. Kaivosoikeuksia Suomen maaperällä pitää puolustaa entistä tehokkaammin, etteivät suuret ulkomaalaiset kaivosyhtiöt osta Suomea pala palalta ja hyödynnä maamme luonnonrikkauksia yksipuolisesti.

Napa-alueilta löytyneet suuret luonnonrikkauudet ovat uhka Suomelle, jos ollaan Naton jäsenmaa. Suomen lappiin voi tulla Naton tukikohta puolustamaan Pohjoisnapa-alueen omistusoikeutta. Silloin vastakkainasettelu Venäjän kanssa on selviö.

Harri Lindell

Kevennys

Langattoman vartiointijärjestelmän asentamisohje erityisesti rivi- ja omakotitalossa asuville naisille:

1. Mene kirpputorille ja osta miesten käytetyt saappaat - mahdollisimman iso pari.
2. Laita saappaat ulko-oven eteen "Metsästys ja kalastus" -lehden päälle.
3. Laita koirankuppi saappaiden viereen. Oikein iso kuppi.
4. Kirjoita oveen lappu jossa lukee suunnilleen näin: "Jaska, ollaan Kaken kanssa kaupassa hakemassa Karjalaa ja haulikonpanoksia, tullaan puolen tunnin sisällä. Älä häiritse rottweilereita, ne ovat juuri saaneet matokuurin ja ovat ihan helvetin hermona!"

Hyvinvointiyhteiskunta, kansayhteisöllisyys ja nationalismi

Veli-Pekka Kortelainen
puheenjohtaja,
Oulun seudun
perussuomalaiset ry.

Perussuomalaiset ovat Suomen poliittisessa kentässä ainoa vakavasti otettava kansallismielinen puolue. Mitä tämä kansallismielisyys on ja miten se määritellään? Kansallismielisyys ja nationalismi mielletään toistensa synonyymeiksi. Sana nationalismi kuitenkin kalskahtaa monen ihmisen korvaan sävyllään epämiellyttävänä. Tässä kirjoituksessa haluan avata keskustelua siitä, mitä perussuomalainen kansallismielisyys eli terve nationalismi mielestäni on ja mitä se merkitsee.

Hyvinvointiyhteiskunta edellyttää kansayhteisöllisyyttä

Ihmisellä on luontojaan sisäänrakennettu taipumus lajitella toisia ihmisiä ”meihin” ja ”muihin”. Ihmiset pitävät luonnostaan oman perheensä, yhteisönsä ja kansansa puolia, ja asettavat omiensa edut ulkopuolisten edelle. Tämä luokittelutaipumus on perinnöllistä ja myötäsyntyistä. Tälle inhimilliselle peruspsykologialle pohjautuu myös kansallistunne ja kansayhteisöllisyys.

Kansallismielisyys siis rakentuu mielestäni kansayhteisöllisyyden varaan. Kansayhteisöllisyys on tervettä ja luonnollista kansallistunnetta, me-henkeä. Suomessa se on tunnetta siitä, että suomalaiset ovat yksi kansa, ikään kuin samaa perhettä ja viiteryhmää, jolla on yhteinen tausta ja yhteiset edut. Tämän saman kansayhteisöllisyyden voimalla Suomi pysyi yhtenäisenä ja lujana

viime sodissa, vaikka kansalaissoita oli jättänyt syvät arvet kansamme sieluun.

Kansayhteisöllisyys edellyttää sitä että kansa on sosiaalisesti yhtenäinen. Aito nationalismi edellyttää siis sosiaalista tasa-arvoa. Tämä tarkoittaa sitä, että kun väestön selvä enemmistö kokee olevansa suunnilleen samaa yhteiskuntaluokkaa jolla on suunnilleen samat yhteiskunnalliset edut, ja liian suuria tuloeroja ei laajemmin esiinny, ihmiset eivät ala jaotella oman kansan jäseniä eri luokkiin, ”meihin” ja ”noihin”, vaan kaikki kokevat olevansa samassa veneessä. Tämä kansayhteisöllisyys, sekä kansallismielisyys ovat itse asiassa se yhteiskunnallisen solidaarisuuden kivijalka, jonka pohjalle rakennettiin koko menneiden sukupolvien rakentama hyvinvointivaltio. Kansayhteisöllisyys on oleellinen osa yhteiskuntamoraalin pohjaa.

Tuloerojen liiallinen kasvu ja yhtenäiskulttuurin hajoaminen uhkaavat hyvinvointivaltiota

Jos tuloerot kasvavat liian suuriksi, kansayhteisöllisyys hajoaa. Rikkaat eivät enää halua kustantaa verorahoillaan ”noiden” köyhien terveys- ja koulutuspalveluja, vaan vaativat veronalennuksia. Ja kun tälle tielle lähdetään, köyhät eivät enää koe olevansa rikkaiden kansa samassa veneessä, ja alkavat vaatia, ettei ”noille” rikkaille saa antaa ”meille”, köyhäl-

le kansalle kuuluvia etuuksia, kuten lapsilisä tai muita verorahoitettuja sosiaalisia etuuksia.

Kansayhteisöllisyys, ja sitä kautta myös terve kansallismielisyys, edellyttävät tiettyssä määrin myös kulttuuri- ja arvoyhtenäisyyttä. Kun kaikilla samaan kansaan kuuluvilla on, ainakin suurin piirtein, sama kulttuuri, maailmankuva ja perusarvot, niin kaikki kokevat olevansa samaa laumaa, osa ”meitä”. Kun kaikki suomalaiset kokevat yhteenkuuluvuudentunnetta, olevansa samaa kansaa, ihmiset mieltävät että heidän maksamansa verot menevät kaikkien meidän yhteiseksi hyväksi. Kansayhteisöllisyyden ansiosta ihmiset hyväksyvät hyvinvointiyhteiskunnan ylläpidon edellyttämien korkeamman verotuksen. Jokainenhan auttaa omiaan.

Samalla tavoin, jos kansallinen yhtenäiskulttuuri hajoaa ja pirstaloituu, alkavat ihmiset jakaa toisiaan ”meihin” ja ”noihin”. Tämä tarkoittaa merkittäviä, arjessa selvästi esiin tulevia ja näkyviä eroja tavoissa, arvoissa, uskomuksissa ja maailmankuvissa. Tällöin ihmiset alkavat vastustaa, että heidän veroillaan kustannetaan ja ylläpidetään ”noiden”, toista kulttuuria edustavien, arvoiltaan ja uskomuksiltaan erilaisia koulutus- ja kulttuuri- ja sosiaalipalveluja. Tämäkin hajottaa kansayhteisöllisyyden ja syö pohjan hyvinvointiyhteiskunnalta.

Näillä tavoilla, sekä taloudellisesti että kulttuurisesti, sekä kansayhteisöllisyys, joka on terveen nationalismiin että hyvinvointival-

tion moraalinen pohja joko pysyy tai hajoaa. Sen hajoamisen seurauksena on luokkien tai eri kulttuuria edustavien ihmisten kamppailu toisiaan vastaan.

Juuri tuollainen jako, ja kansayhteisöllisyyden hajottaminen oli kommunistien päämäärä, vaikka ylevänä tarkoituksena olikin luoda yksiluokkainen yhteiskunta. Tällainen jako ja hajaannus on myös talousliberaalin porvariston talouspolitiikan, sekä vääränlaisen monikulttuurisuutta ylläpitävän politiikan seuraus.

Sen takia väitän, että aito nationalisti ja isänmaanystävä, joka rakastaa maatansa ja kansaansa, sekä kannattaa oikeasti tervettä kansayhteisöllisyyttä, kannattaa välttämättä ainakin jossain määrin vasemmalle kallellaan olevaa yhteiskuntapolitiikkaa, tai hän ei ole oikeasti ihan aito nationalisti. Tai mahdollisesti hän ei tajua, että hänen talouspoliittisesti kovat arvonsa hajottavat ja tuhoavat juuri sen mitä hän haluaa rakentaa: yhtenäisen kansakunnan ja kansayhteisöllisyyden.

Samoin perinteisesti työväenluokkaisia arvoja kannattavan, poliittisesti itsensä vasemmalle mieltävän henkilön, joka kannattaa laajoja ja kattavia veroveroin rahoitettuja sosiaali-, terveys- ja koulutuspalveluja, on välttämättä kannatettava kulttuurisesti yhtenäistä kansallisvaltiota, ja oltava terveellä tavalla kansallismielinen, tai hän ei ole aito vasemmistolainen. Toinen vaihtoehto on sitten se, että hän ei tajua, että vastustamalla tervettä nationa-

lismia tai kannattamalla vääränlaisia monikulttuurisuutta hän on hajottamassa juuri sitä kansansolidarisuuden yhteiskuntamoraalista kivijalkaa, joka pitää yllä hänelle niin tärkeitä julkisia palveluja ja hyvinvointiyhteiskuntaa.

Siksi minun käsitykseni kansallismielisyydestä eli nationalismista kuuluu olennaisena osana hyvinvointiyhteiskunnan kannattamisen ja yhteiskuntapolitiittisesti pehmeät arvot, ja taas käsitykseni vasemmistolaisesta talous- ja sosiaalipolitiikasta taas olennaisena osana terve kansallismielisyys.

Rauhaa ja nationalismia

Tällainen terve nationalisti, joka arvostaa omaa kansaansa, maataan, yhteiskuntaansa ja kulttuuriaan, haluten rakentaa ja ylläpitää niitä, ei ole minkään sortin sotahullu kiihkoilija, joka haluaisi sotia muita kansoja vastaan ryöstäen niiltä tai tuhota niitä. Koska hänellä on tukevasti juuret oman maan mullassa, ja hän tuntee oman kulttuurinsa arvostaen ja suojellen sitä omassa maassaan, niin hän osaa myös antaa paikan ja arvon muille kansoille ja heidän kulttuureilleen, heidän omis- sa maassaan.

Näin ollen väitänkin, että toisin kuin yleisesti käsitetään niin aito kansallismielisyys eli nationalismi, rakkaus omaa maata, kansaa ja kulttuuria kohtaan, ei tuo sotaa, vaan yhdistyneenä yhteiskunnallisen tasa-arvon ja oikeudenmukaisuuden aatteeseen, luo ympärilleen rauhaa ja hyvinvointia.

Vuoden 2008 verokortit tulossa koteihin

Uudet verokortit tulevat vuoroon 1.2.2008. Verokortit lähetetään asiakkaille postitse 18.1.2008 mennessä. Kaikkiaan uusia verokortteja postitetaan yli 4 miljoonaa kappaletta. Tammikuussa 2008 toimitaan vielä vuoden 2007 verokortilla.

Verokortin muuttamisella ei ole kiirettä

Alkuvuodesta verohallinnon verokorttipalvelu on yleensä ruuhkainen. Jos verokorttia on tarvetta muuttaa, sen ehtii tehdä myöhemminkin. Muutoksesta saa silti vuositasolla saman hyödyn.

Tarvittaessa verokortin muutoksen saa kätevimmin hoidettua verkossa. Verokortin pidätysprosentin muutoksen voi laskea ja tilata kätevimmin verkossa osoitteessa www.vero.fi/verokortti. Tilaamiseen tarvitaan henkilökohdaiset verkkopankkitunnukset tai sirullinen henkilökortti. Verokor-

tin voi edelleen tilata myös puhelimitse numerosta 020 697 000.

Tietoa verokorteista on osoitteessa www.vero.fi. Samassa osoitteessa on myös veropro-

senttilaskuri, jolla verokortin muutostarvetta voi arvioida. Veropro-

Palkansaajan verokortissa on valintamahdollisuus

Palkansaajan verokortissa on kaksi erilaista ennakonpidätyksen toimitamistapaa, joista työntekijä voi valita sopivamman vaihtoehdon. Ennakonpidätysprosentit ovat samat kummassakin vaihtoehdossa, mutta tulorajat on määritelty eri tavoin. Työntekijä rastittaa valintansa, ennen kuin antaa verokortin työnantajalle. Jollei työntekijä ole merkinnyt rastia verokortin kumpaankaan vaihtoehtoon, työnantaja käyttää palkkakauden tulorajan eli vaihtoehto A:n ennakonpidätystä.

A-vaihtoehto eli palkkakausikohtainen tuloraja sopii palkansaajille, joiden tulot kertyvät tasaisesti, esimerkiksi henkilöille, joilla on kiinteä kuukausipalkka tai jotka työskentelevät saman työnantajan palveluksessa koko vuoden.

B-vaihtoehto eli yhden tulorajan ennakonpidätys soveltuu palkansaajille, jotka ovat työssä vain

osan vuotta tai joiden tulot vaihtelevat kuukausittain huomattavasti. Kannattaa varmistaa, että vuosituloraja varmasti riittää koko vuoden palkalle, myös lomarahoilta. Jos tuloraja ylittyy kesken vuotta, loppuvuoden ennakonpidätys toimitetaan lisäprosentin suuruisena.

Joissakin verokorteissa, kuten opiskelijan portaikkoverokortissa ja eläkkeensaajan palkkaverokortissa, valinnan mahdollisuutta ei ole.

Vuokratulot mukana verokortin pidätysprosentissa

Enintään 7 000 euron suuruiset vuokratulot lasketaan mukaan verokortin ennakonpidätysprosenttiin, minkä vuoksi veropro-

Verohallitus

Maataloustukien hakuohjeiden ja myöntämisperusteet ristiriitaisia

Vuoden 1996 maa- ja puutarhatalouden kansallisia tukia ja niiden hakemista koskeissa ohjeissa ja päätöksissä esiintyi lukuisia epämääräisyyksiä. Kansanedustaja Raimo Vistbacka ihmettelee eduskuntakyselyssään, miksi ohjeissa puhutaan pellon hallinnasta, kun valtionneuvoston päätökset edellyttävät tukikelpoista viljelyä. Ohjeiden virheellisyys on saattanut monet tilat taloudellisesti vaikeaan tilanteeseen varmana pidetyn tulon jäätyä saamatta

Puheenjohtaja Timo Soini:

Olin televisiossa torstaina 8.1.1998 ja ilmoitin siellä kysyttäessä vakaumukseni aborttiasiaassa. Siitä on tullut palautetta enimmäkseen hyvää, mutta moitteitakin. Jokaisella on oikeus mielipiteeseensä. Minä en voi vastenmielisempää tietää kuin puolustuskyvyttömän ihmisenalun harkittua tappamista äitinsä kohtuun. Tätä tullaan varmaan käsittelemään julkisuudessa myös jatkossa. Kantani on jyrkkä ja lopullinen.

Alla Pohjantähden, minä tulen, minä lähdän

Täällä Pohjantähden alla on meidän suomalaisten aloitettava paremman ja inhimillisemmän kansankodin rakentaminen ruohonjuuritasolta lähtien. Kukaan muu ei sitä puolestamme tee.
Hannu Ruisaho, Veteli

In memoriam

Lemiläinen pitkänlinjan Perussuomalaisten kunnallispoliitikko, sähköasentaja **Raimo Muukka** kuoli vaikean sairauden uuvuttamana Tuomaanpäivänä 71-vuoden ikäisenä.

Raimo Muukka oli monenlaisessa yhteiskunnallisessa toiminnassa mukana. Vuodesta 1969 alkaen kunnallispolitiikassa, mm. 16 vuotta kunnanvaltuustossa ja 12 vuotta kunnanhallituksessa, yli kaksikymmentä vuotta kirkkovaltuustossa ja muissa luottamustehtävissä. Lemin virsitoimikunnan puheenjohtajana hän oli kuolemaansa asti. Toimikunnan tehtävänä on vaalia Lemin neliäänistä virsiperinnettä. Hän oli myös ahkera kirkossa kävijä, hänellä oli laulamisen armolahja kirkkoherraamme siteeraten. Kotiseutu- ja raittiustyö oli hänelle läheistä.

Ansioitunutta kansalaista muistettiin useilla arvomerkeillä, mm. Suomen Valkoisen Ruusun ritarikunnan ensimmäisen luokan mitali, Suomen Urheiluliiton mitali, Seurakuntatyön keskusliiton hopeinen ansiomerkki sekä Raittiuden Ystävien kultainen rintamerkki.

Laulu täytti Raimon elämästä suuren osan. Hän oli vuonna 1958 perustetun Lemin Laulumiesten perustajajäsen ja toimi myös kuoron sihteerinä vuosikymmenten ajan. Pian Raimo alkoi laulaa myös Lemin kirkkokuorossa ollen varmana laulajana hyvänä tukena toisille bassoille. Kun kirkkokuoron tenorit alkoivat vähetä, hän pystyi laulamaan myös tenoria. Hän harrasti myös soololaulua esiintyen lukuisissa tilaisuuksissa yksin tai yhdessä vaimonsa **Anjan** kanssa laulaen duettoja. Rohkeana miehenä hän teki vuonna 2001 cd-levyn vuosikymmenten varrella esittämistään kappaleista muistoksi jälkipolville ja sukuun. Raimon levyttämän laulun sanoin:

*"Ja laulun tämän lauloi mulle tuuli,
on kaikkein kaunein aina oma maa
Niin moni muuta paremmaksi luuli,
mut pettymyksen itsellensä saa.
Ei missään taivas sinisemmin loista,
ei missään hanki hohda kirkaammin.
Tämä paina sydämees, niin on taivas aina sees
ja sun taipaleeltas murhe kauas kaikkoo."*

Raimo tunnettiin maltillisena ja luotettavana kanssakulkijana, hän eli niin kuin uskoi. Kaipaamaan jäivät omaisten lisäksi suuri joukko ystäviä.

**Raimo Muukan muistoa kunnioittaen,
Auli Kangasmäki
Perussuomalaiset 2. vpj, Lemin kunnanvaltuuston pj**

Näköalapaikalla

Olemme aloittaneet uuden vuoden 2008. Olemme saaneet pitkän pimeän talvemme keskellä kokea jouluajan tuomaa kirkkautta ja valkautta tänne ihmisten keskuuteen: Maassa rauha ja ihmisillä hyvä tahto. Ja vielä loppiaisenakin ikään kuin joulunajan päätteeksi meille vakuutetaan, miten koko maailmalle koitti valo Jeesuslapsen syntymässä. Tässä kirkaudessa Jeesuksen yhteydessä jaksamme elää myös uutta vuotamme, näyttää muuten sitten miten synkältä tahansa.

Englannin kuningatar on kerran lausunut kuluneesta vuodesta: Hirveä vuosi, jossa ei ole muuta hyvää kuin se, et-

tä se on kuitenkin parempi kuin uusi alkava vuosi. Näin on, jos pyymme inhimillisellä tasolla. Sillä ratkaisemattomia ongelmia riittää: köyhät köyhtyvät rikkaisiin verrattuna niin omassa maassamme kuin maailmanlaajasti valtioiden välillä. Ruuan ja puhtaan veden puute ei vähene, samoin aids-sairaiden luvut vain kasvavat. Ilmaston lämpenemisellä ja saasteiden lisääntymiselle ei näy loppua jne jne.

Mutta kuitenkin saamme - kaikesta huolimatta - toivottaa hyvää uutta vuotta ja lisätä siihen sen todeksi tekijän: Jumala antakoon. Meillä on sittenkin apu ja turva niin kuin psalmissa kysytään: "Minä nostan silmäni vuoria kohti, mistä tulee minulle apu?" ja myös vastataan: "Apu minulle

tulee Herralta, joka on tehnyt taivaan ja maan. Hän ei salli sinun jalkasi horjua, sinun varti-jasi ei torju."

Jesajan kirjassa meille myös vakuutetaan: "Älä pelkää, sillä minä olen lunastanut sinut, minä olen sinut nimeltä kutsunut; sinä olet minun, sillä minä olen Herra, sinun Jumalasi, sinun Vapahtajasi."

Näin Vapahtajamme, Joulun Lapsena maailmaan tulleen Jeesuksen turvassa meidän on lohdullista elää kävipä meidän maailmassa kuinka tahansa. Jeesushan on luvannut olla meidän kanssamme joka päivä maailman loppuun asti.

Anssi Joutsenlahti

Stasi- ja KGB-yhteyksiä vähätellään ankarasti

Lasse Koskinen
Aluepalautus ry.

Neuvostoliiton KGB olisi pärjännyt omillaan, mutta se halusi kytkeä alusmaansa samaan tiedusteluverkostoon. Sillä oli kolme tarkoitusta. Ensiksikin KGB pystyi irrottautumaan rutiinitehtävistä jakamalla niitä alusmaiden tiedustelupalveluille.

Toiseksi se pystyi sitouttamaan alusmaiden tiedustelupalvelut verkostoonsa ja kouluttamaan niitä. Kolmas syy oli se, että alusmaiden diplomaatteja pidettiin lännessä vaarattomampina kuin Neuvostoliiton virkailijoita.

Suomi on hyväuskoisten palvelijoiden maa, ku-

ten nykyinen EU:n palvelonta osoittaa. Tätä suomalaisominaisuutta KGB käytti hyväkseen. Suomalaisia tietolähteitä lähestyttiin ystävällisesti illallispöydissä, metsästysretkillä ja DDR:n saunassa.

KGB käytti suomalaisiin poliittikkoihin ja virkamiehiin hyväksymisleimainta. Neuvostoliitto lupasi nöyrylle suomalaispalvelijoille Moskovan siunauksen ja sitä kautta eteenpäin pääsyn Suomen politiikassa. Vain Kremlin hyväksymisleimalla varustetut poliitikot ja virkamiehet saattoivat pääs-

tä vallan huipuille. Muut pysäytettiin alarinteille.

Salaamisen haikea vaikeus

Uhreja vai syyllisiä? Sitä Suomen Supossa ja poliittisissa kamareissa arvioidaan. Jos mukana olleet tunnetut poliitikot ja virkamiehet voidaan nimetä uhreiksi, niin Stasin arkistot voidaan avata ainakin tutkijoille. Heille tehdään selväksi, millainen tutkimuksen tulee olla, jos aikoo jatkaa Stasi-papereiden parissa ja nousta tiedemaailman portailla.

Entä värvätyt ja tiedoiltaan retostelleet kiipijät? He ovat ongelmaryhmä. Näin ollen täyttä päätä mietitään, miten arkistot voidaan avata peiteltyksi niin että mitään ei todella paljastu. Yksi Supon päällikkö on jo jauhautunut poliittikkosten myllyssä. Miten käyne seuraajan. Jäsenkirjalla myllyssä tuskin on merkitystä. Tähän asti Suomen poliitikot ovat selvinneet Stasi papereiden vähättelyohjelmalla.

Toisena keinona on viattomien suojaamiseen vetoaminen. Nyt esimerkiksi kelpaa vaikka Rusin tapaus. Ajojah-

datusta tuli käyttökelpoinen esimerkki Stasi-luettelon salaamisen tarpeeseen.

Todelliset tiedot makavat KGB:n hyllyissä Moskovassa. Ne kansiot ovat tarkempia kuin suomalaiset virkamiesmatriikkelit. Niitä mappeja valvoo Venäjän johdossa oleva entinen KGB:n väki. Kremlissä naureskellaan, kun suomalaiset poliitikot pyörivät Stasi-koukussa. Moskovassa ei sitä ongelmaa ole.

Osa koodinimistä me katselemme television uutislähetyksissä, osa kävelee keskuudessamme ja osa on

saanut oikean nimensä hautakiveen.

Vaatimaton koodinimiluettelo toimitettiin länneestä Suomeen, jotta voitiin mitata, miten Suomi lähtee purkamaan suomettuneisuutta. Sitä ei tapahtunut. Suomi sen sijaan sulki paperit kassakaappiin ja tietämättömiä hämätään väitteellä, jonka mukaan lännessä suututaan, jos paperien sisältö paljastetaan.

Suomi tunaroi taas ja jatkaa taivallustaan Kremlin muurin varjossa. Tästähän hyvänä esimerkkinä on myös Karjala-vaikeneminen.

Puheenjohtaja
Timo Soini

1. varapuheenjohtaja
Pentti Oinonen

2. varapuheenjohtaja
Auli Kangasmäki

3. varapuheenjohtaja
Pirkko Mattila

Puoluesihtööri
Ossi Sandvik

Perussuomalaisen puolueen johtoa:

Peruss:n puoluehallitus:

Timo Soini, puheenjohtaja
Iivisiementie 2 D 100, 02260 Espoo
Puh. 050-511 3027, 09-4321*
E-mail: timo.soini@eduskunta.fi

Pentti Oinonen, 1. varapuheenjohtaja
Rautavaara
Puh. (09) 432 3131
E-mail: pentti.oinonen@eduskunta.fi

Auli Kangasmäki, 2. varapuheenjohtaja
Kuitontie 193, 54820 Kotimäki
Puh. 040-556 9159
E-mail: auli.kangasmaki@kolumbus.fi

Pirkko Mattila, 3. varapuheenjohtaja
Muhos
Puh. 050-517 3595
E-mail: pp.mattila@kolumbus.fi

Ossi Sandvik, puoluesihtööri
Lintulantie 88, 61270 Luopajarvi
Puh. 0207 430 806, 0400-926 908
E-mail: ossi.sandvik@perussuomalaiset.fi

Lauri Heikkilä
Sepäntie 14, 21490 Marttila
Puh. 02-484 5773, 050-514 6764
E-mail: lauri.heikkila@marttila.fi

Osmo Kokko
Vakkosalmenkatu 8, 80200 Joensuu
Puh. 0400-375 472, 013-137 529
E-mail: osmo.kokko@kolumbus.fi

Lasse Lehtinen
Torikatu 35 B 5
67100 Kokkola
Puh. 0500-704 956

Helena Ojennus
Majakkakatu 8, 39700 Parkano
Puh. 03-448 0350, 0400-236 154
Fax: 03-448 0350
Uusi e-mail: paakari@jippii.fi

Marjo Pihlman
Niittymaanaukea 4 B 23, 02200 Espoo
Puh. 0207 430 802, 0400-917 351
Email: marjo.pihlman@perussuomalaiset.fi

Vesa-Matti Saarakkala
Tourulantie 10 A 40, 40100 Jyväskylä
Puh. 050-919 6079
E-mail: vesa-matti.saarakkala@netikka.fi

Ville Vähämäki
Ahontie 65, 62800 Vimpeli
Puh. 040-542 9179
ville.vahamaki@ps-nuoret.net

Perussuomalaisten Eduskuntaryhmä:

Puh. (09) 4321*, Fax (09)-432 3274

Raimo Vistbacka (pj.)

Puh. (09) 4321*, 050-511 3186
raimo.vistbacka@eduskunta.fi
Avustaja: Toni Kokko, (09) 432 4186
toni.kokko@eduskunta.fi

Timo Soini (vpj.) (09) 4321

(Yhteystiedot puoluehall. jäsenten kohdalla)
Avustajat: Jukka Jusula, 0400-060 6220
jukka.jusula@myrskylahdyty.inet.fi
V-M Saarakkala, 050-919 6079
vesa-matti.saarakkala@eduskunta.fi

Pentti Oinonen Puh. (09) 432 3131, 050-512 2472

pentti.oinonen@eduskunta.fi
Avustaja: Antti Valpas, (09) 432 4131
antti.valpas@eduskunta.fi

Pirkko Ruohonen-Lerner

Puh. (09) 432 3165, 050-512 2788
pirkko.ruohonen-lerner@eduskunta.fi
Avustaja: Kirsi Lassila, (09) 432 4165
kirsi.lassila@eduskunta.fi

Pertti Virtanen

Puh. (09) 432 3111, 050-512 2373
pertti.virtanen@eduskunta.fi
Avustaja: Kimmo Lehtonen, (09) 432 4111
kimmo.lehtonen@eduskunta.fi

Pääsihteeri: Jussi Niinistö

Puh. (09) 432 3276
E-mail: perussuomalaiset@eduskunta.fi

Eduskuntasihteeri: Toni Kokko
Puh. (09) 432 4186
toni.kokko@eduskunta.fi

Taloudenhoitaja Tiina Sivonen
Puh. 0207 430 803, 0400 917 352
Fax 0207 430 801
E-mail: tiina.sivonen@eduskunta.fi

Perussuomalaiset Naiset:

Puheenjohtaja: Marja-Leena Leppänen
Mäntyläntie 22, 53650 Lappeenranta
E-mail: lpr.laatusiivous@co.inet.fi
Puh. 05-416 9500, 040-775 1757
Toiminnanjohtaja: Marjo Pihlman
Taloudenhoitaja: Auli Kangasmäki
Sihteeri: Iiris Peltomaa

Perussuomalaiset Nuoret:

Puheenjohtaja: Vesa-Matti Saarakkala
Varapuheenjohtaja: Ville Vähämäki
Sihteeri: Johannes Nieminen
Myyräntie 4 B 12, 01600 Vantaa
Puh. 044-550 0655
johannes.nieminen@ps-nuoret.net

Perussuomalaiset - Sannfinländarna rp

Perustettu: 1995

Puoluetoimisto:

Mannerheimintie 40 B 56, 00100 Helsinki
Puh. 0207 430 800 Fax: 0207 430 801
peruss@perussuomalaiset.fi

Perussuomalaiset rp:n tilinumerot:

Nordea 218518-148703
Sampo 800013-70212996

Hiukkasen eläkejuttua

Maassamme on tuhatmäärin pienen pienellä eläkkeellä kituuttavia vanhuksia. He eivät tule toimeen eläkkeellään, vaan heidän on sen lisäksi turvaututtava sosiaaliapuihin, joita hienostelevasti kutsutaan tulonsiirroiksi. Näiden tulonsiirtojen kohteena toimivat kansalaiset elävät uskomattoman hakemusviidakon keskellä. Pienen-pieni muutos tuloissa tai etuuksissa vaatii aina vain uusia päätöksiä. Hakemuksia ja päätöksiä toisensa perään.

Päätöksiä, päätöksiä, päätöksiä...

Hyvinvointivaltiomme byrokratia on karannut käsistä ja "holhousvietti" hallinnasta. Olinpa tilaisuudessa, jossa kansanedustaja, jos toinenkin valitti sitä, ettei kansaneläkettä voi korottaa, koska se veisi eläkeläisiltä sosiaalisia etuuksia. Anna mun kaikki kestä ja sulattaa, näin syvällekö suomalainen holhousmentaliteetti on juurtunut yhteiskuntaamme?

Väkisininkin nousee mieleen ajatus millaista byrokratiaa jotkut, sanonpa tolvana, kuvittelevat tarvittavan pienituloisen eläkkeensaajan asioita hoitamaan? Eikö pienituloisen eläkeläinen osaa hoitaa omia asioitaan paremmin, kuin ulkopuolinen byrokraatti? Sosiaalinen labyrintti työllistää monia, mutta onko se tarpeen esimerkiksi kansaneläkeläisen kohdalla?

Jos kansaneläkkeitä korotettaisiin riittävä tasolle, jäisi muiden tulonsiirtojen kautta kierto vähemmälle ja eläkeläinen selviytyisi omatoimisesti taloudestaan. Eläkeläinen, joka tulee toimeen omillaan, osaa varmasti hoitaa taloutensa paremmin kuin yhteiskunnan holhottina.

Muutos olisi ja on tietysti vaikea - siirtyisihän sinä suuri osa eläkeläisistä pois yhteiskunnallisten tukien käyttäjistä taloudellisesti omatoimisiksi. Se alentaisi yhteiskunnan palkka- ym. kustannuksia sosiaalipuolelta.

Esitetyn tulevaisuuden työvoimapulan ratkaisemiseen myös tähän vaihtoehtoon on syytä suhtautua vakavasti.

Olli Sademies

Nordean henkkari-käytäntö hämmästyttää

Nordea-pankissa vaaditaan nykyisin henkilöllisyyspereita esitettäväksi kassalla laskuja käteiselläkin maksettaessa. Muissa pankeissa en ole vielä vastaavaan käytäntöön törmännyt.

Älytöntä toimintaa! Luulisi olevan pankille periaatteessa hevon hännän yhdentekevää, kuka laskun kassalla käteisellä suorittaa.

Antero Tanskanen, Helsinki

Mitäs nyt Saspe?

Voiko olla totta, että Mouhijärvellä, (siis kunnassa, joka ilman sarvia ja hampaita liittyi Vammalan mukaan uutta kaupunkia perustamaan,) ei liittyttyään Saspe'en ole enää lääkäriä, jonka vastaanotolle voisi päästä? Tänään, 2.1.2008 näin on todellakin asianlaita: vastaanotolle voi tilata aikoja, mikäli mahdollista, vasta 15.1...? Jos silloin on paikalla lääkäri?

Koko surkeus on peräisin alueellista terveydenhoitoa parantamaan perustetun "Saspe" (Sastamalan perusturvayhtymä) yhteisyrityksen toimimattomuudesta.

Mouhijärvellä on uusi, komea ja tehokas terveystakeskus, jonka toiminnot on nyt ajettu alas. Tämän, jos minikään, pitäisi jokaiselle asioita hiukankaan ymmärtävälle, kertoa mihin alennustilaan suomalainen yhteiskunta on poliittisten tavoitteiden ja valtiovallan säästötoimenpitein ajettu.

Nyt viimeistään olisi aika ja syy todelliseen kansanousuun Mouhijärvellä. Liittyminen Saspe'en olisi purettava heti. Samoin myös aiheeton kuntaliitos- ja kaupungin perustamishullutus.

Aulis Murto

Kaikki eläkeläiset eivät tule toimeen pienellä eläkkeellään. Tarvitaan "tulonsiirtoja".

Miehitysvallan puristuksessa

Kymenlaakson, ja etenkin kaakonkulman asukkaiden päivittäinen elämä itsenäisyytemme juhluvuonna on muodostunut erittäin turvattomaksi, hermoja raastavaksi kokemukseksi. Syynä tähän on se, että raskasliikenne on vallannut suurimman osan ns. alimitoitetuista Kymen tieväylyistä käyttöönsä. Kaakkois-Suomen tiehankkeiden olisi pitänyt olla jo vuosia sitten "tikissä", eli tässä suhteessa ei vuosin ole tehty kuntalaisten edunvalvontaa maanhallituksen taholta. On vain tehty silmäkääntötemppeja ja myötätunto, että onpa tilanne paha - mutta rahaa ei tule. (Asialla punamulta sekä nykyinen porvarihallitus.)

Jos tilannetta ei saada parannettua, niin kymenteillä tulee lisää kuolonuhreja liikenteen vuoksi. Monessa mökisä on lisääntyvää käyttöä "mustalla puvulla ja leningillä". Eräs haastateltava henkilö avasi tuntojaan osuvasti: "Elämme kuin miehitysjoukkojen keskellä. EI pääse kauppoille. EI töihin. EI harrastuksiin. EI kulje postit ajallaan. EI mökille saatikka sukuloimaan vaarantamatta henkikultaansa rekkojen valtaamalla alueilla". Myötätunto ei elätä - kaivataan pikaisia tekoja.

Esittäisinkin alueemme neuvotteleville virkamiehille, että itään menevät raskaan liikenteen rekat ohjattaisiin ns "ventta" paikoille, Suomen tullin itäpuolelle (Venäjän puolelle) ns. luovutetuille alueille (Suomi joutui pakkoluovuttamaan 45000 neliökilometriä pinta-alastaan rauhanehdoissa Neuvostoliitolle).

Miksi meidän verovaroin tulisi rakentaa venäläisille rekkaparkkeja ja luovuttaa moottoritie E-18 rekoille "ventta" alueeksi, eihän edes tavallinen autoilija saa pysähtyä moottoritiele! Annetaanko tässäkin tapauksessa taas "löysiä" kumartamalla Venäjän suuntaan. Venäjä on maailman rikkaimpia maita mineraaliesiintymien johdosta! Kyllä heidän pitäisi pystyä hoitamaan tulli ja rekkaparkkinsa itse.

PS. Venäläisten ongelmien maksattaminen Suomen kansalla on suuri vääryys, jopa kansallinen häpeä!

Jorma-Kalevi Merivirta
Kotkalainen kuntapoliitikko

Ohjeet Vapaaseen sanaan

Mielipiteitä voi lähettää osoitteeseen: PerusSuomalainen, Mannerheimintie 40 B 56, 00100 Helsinki tai sähköpostilla osoitteeseen: perussuomalainen.toimitus@saunalahti.fi.

Kaikkien lehteen tulevien kirjoitusten mukana on oltava kirjoittajan yhteystiedot, vaikka juttu pyydetäisiinkin julkaisemaan nimimerkillä. Ilman yhteystietoja tulleita kirjoituksia ei julkaista.

Hallituksen pitää suvaita tuottavuusohjelma

Kyllä meistä veronmaksajista tuntuu, että sukupuolivai-
kutuksiltaan tuottavuusohjelma on tosi ankara naispuoleisille työntekijöille.

Haastan naistutkijat ja tasa-arvotoimikunnat aloittamaan työn, jossa tarkastellaan, kuinka nämä kuntaliitokset ja hankintatoimen uudistukset ja valtiolla palvelukeskukset ja sisäiset organisaatiomuutokset heikentävät Suomen taitavien naisten asemaa.

Valtiolla valtaosa hallinto-, talous- ja henkilöstöasioista vastaavista henkilöistä on naisia. Hoitotyöntekijät kunnissa ovat valtaosaltaan naisia ja nyt heidän työehtänsä laajenee ja työaika menee palvelupisteestä toiseen siirtymiseen. Ei enää voi hoitaa vanhusta kunnolla ja kerralla, vaan pitää kiirehtyä jo seuraavaan paikkaan.

Tasa-arvolain mukaan olisi ohjelma kai pitänyt suvaita jo alkuaan ja jos se on suvaittu, niin silloin hallitus on pimittänyt tiedot tai jättänyt huomioimatta.

Vaili Jämsä, Oulu

Ministeri Risikko - köyhien suurin ystävä ja järjen jättiläinen

Kokoomuksen peruspalveluministeri Paula Risikko kiittää avustusjärjestöjä siitä, että leipäjonot ovat kyetneet "tilapäisesti" auttamaan vaikeimmissa asemassa olevia.

Minä kysyn Teiltä Arvoisa ministeri, onko kymmeniä vuosia jatkunut järjestöjen, kirkon ja Hurstilaisten työ ollut Teidän mielestänne tilapäistä?

Kokoomuksen peruspalveluministeri Paula Risikko toteaa, että ruokajakelu ei ole "oikea" tapa huolehtia toimeentulosta vaan vastuu on valtiolla ja kunnilla.

Minä kysyn Teiltä Arvoisa ministeri, miksi kokoomus ja muut hallituspuolueet eivät ole huolehtineet "oikealla" tavalla köyhien toimeentulosta?

Kokoomuksen peruspalveluministeri Paula Risikko toteaa myös, että ruokajakelu ei kuulu viranomaisten tehtäviin.

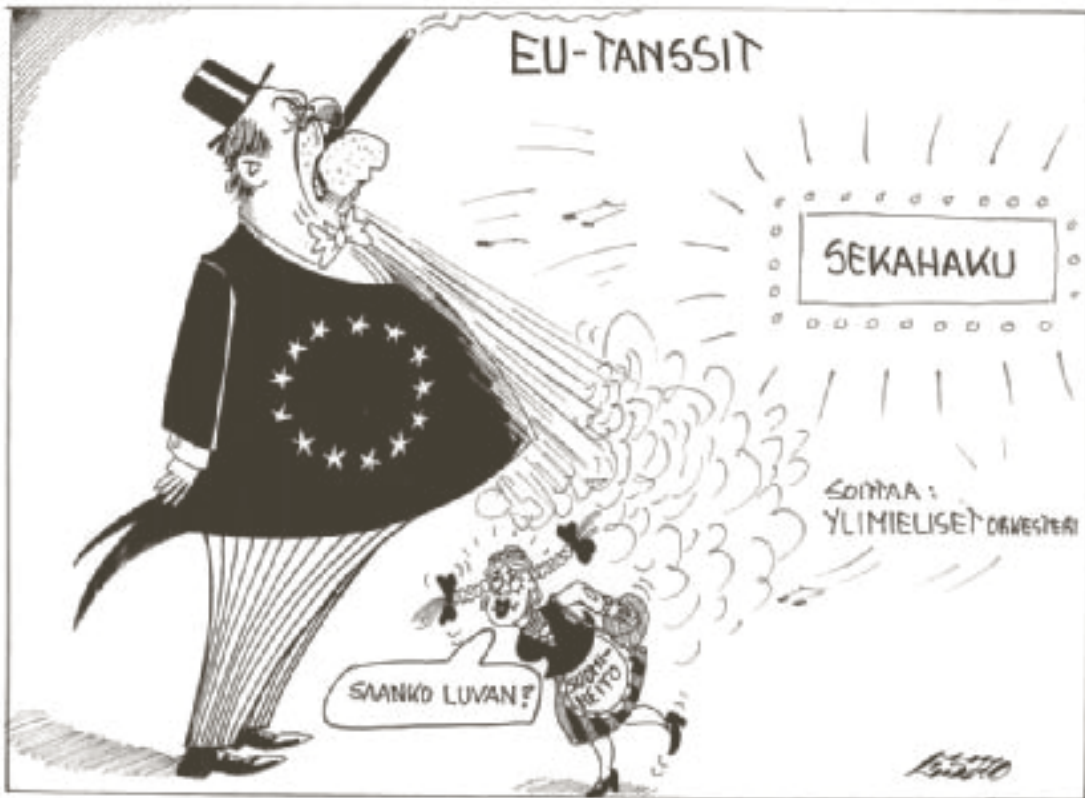
Minä kysyn Teiltä Arvoisa ministeri, kenen tehtäviin toimeentulon turvaaminen sitten kuuluu, jos se kuuluu valtion ja kunnan viranomaisille, mutta ruokajakelut taas eivät kuulu viranomaisten tehtäviin? Kenties olette ajatelleet kehittää peruspalvelusetelin?

Kokoomuksen peruspalveluministeri Paula Risikko myöntääkin loppukaneetissaan, että nykyinen sosiaaliturva ei pysty huolehtimaan vaikeimmissa asemassa olevista ja leipäjonot ilmiönä ei siten olekaan yksiselitteisen negatiivinen asia. Hieno päätelmä. Hän on myös oivalta-
nut, että kauposta ylijäänyt puhdas ja tuore ruokaa menisi roskeisiin, jos sitä ei jaettaisi leipäjononissa. Oivallista.

Kokoomuksen peruspalveluministeri Paula Risikko toteaa kuitenkin että sosiaaliturvan uudistuksella "pitäisi" päästä eroon siitä hädästä, joka ajaa ihmisiä turvautumaan ruoka-apuun.

Minä esitän Teille toivomuksen Arvoisa ministeri, älkää tehkö mitään ennen kuin olette keksineet sen ihmeen, jolla "päästään" eroon ihmisten hädästä. Ymmärrän, että tämä leipäjonotilanne Teitä vastuuministerinä kovasti hävettää. Mutta on se kuitenkin parempi että meillä on toimijoita, jotka jakavat leipää kuin tuhansia nälkiintyneitä ihmisiä. (Lähde: Helsingin Sanomat 24.12.2007)

Juha Malmi

Monet piirin ja paikallisosastojen jäsenet ovat toiminnassa mukana vain nimellisesti. Vuosittain osallistutaan vain pakollisiin kokouksiin, väliajalla ei tehdä minkäänlaista puolueuutia. Ollaan aktiivisia vain silloin kun valitaan henkilöitä edustamaan. Mielestäni ei auta jos herätään toimimaan vasta kuukausi ennen vaaleja. Puolueen pitäisi enemmän valvoa toimintaa ja saada vastuu jäsenten toiminta aktiivisemmaksi.

Jouko Kärnä
Kunnanvaltuutettu
Ilomantsi

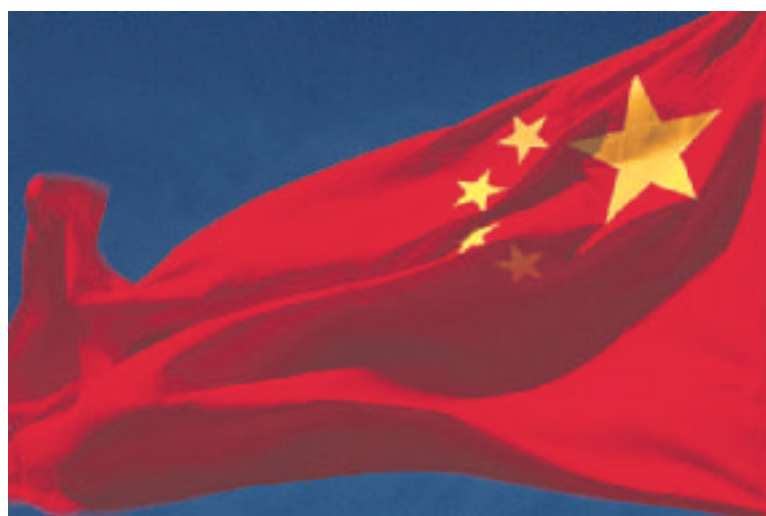
•••
Oletteko Suomen eduskuntaan valitut kansanedustajat kaikki unohtaneet, miksi esi-isämme kävivät sotaa? Miksi Suomi EU:n, miksi nyt Natoon? Ettekö Sosdemit ja suurporvarit vielä tiedä, mitä seuraava Itänaapurin pettämisestä?
PerusSuomalaisen jäsen Markku Hjelt Ruovesi

Venäjä palauttaa Kiinalle 337 neliökilometriä tyhjänä

Venäjä palauttaa Kiinalle tammi-kuussa 2008 Habarovskin kaupungin lähellä Amur-joessa olevan Tarabarov-saaren ja puolet Bolsoi Ussuriskij-saaresta. Neuvostoliitto luovutti Kiinalle jo 1991 alueella olevan Damanskin saaren. Venäjä ja Kiina allekirjoittivat uutta rajasiirtoa koskevan sopimuksen Pekingissä 14.10.2004 ja Venäjä ratifioi sen 1.6.2005.

NewsRu.com ja Gazeta GCT uutisoivat, että alueet siirtyvät Kiinalle tyhjinä. Bolsoi Ussuriskij:ssa asuu vielä kolme venäläistä. Tarabarovin saari on tyhjä. Bolsoi Ussuriskijissä on ollut venäläinen tukikohta, joka perustettiin kiinalaisten hyökättyä sinne 2.3.1969. Hyökkäyksessä kuoli 58 venäläistä ja lähes sata loukkaantui. Neuvostoliitto vastasi hyökkäyksiin raketeilla. Nyt tukikohta on liian lähellä rajaa ja se on lopetettu.

Bolsoi Ussuriskijin Venäjälle jäävä puoli on köyhää aluetta: muutama kerrostalo, omakotitalo-alue, koulu, terveydenhoitopis-

te ja pari kauppa. Ihmiset käyvät Habarovskissa työssä ja ostoksilla. Bolsoi Ussuriskin toiselle puolelle jäävät venäläiset toivovat rajanylityspaikkaa Kiinan kanssa, mistä mahdollisesti keskustellaan alue-siirron tapahduttua.

Kiinassa on 1.3 mrd. ihmistä ja sen väkiluku on kasvava, Venäjällä on 130-140 miljoonaa ihmistä ja sen väkiluku on laskeva. Vladi-

vostokissa on reilut puoli miljoonaa ihmistä, eikä siitä pohjoiseen olevan Primorskin alueella (Karjalassa on Koivisto eli Primorsk) ole kovin suurta väkimäärää.

Venäläisistä tiedotusvälineistä ei selviä, mikä on Venäjän ja Kiinan uuden rajasiirron motiivi. Venäjän ulkoministeri **Sergei Lavrov** on kertonut Delfin mukaan 14.11.2004 välttämättömyydestä

solmia Japanin kanssa rauhansopimus ja päästä ystävällisiin suhteisiin naapureitten kanssa. Naapurit-viittaus liittyi ilmeisesti juuri Kiinaan. 337 km2 strategisesti merkitykseltä, köyhää aluetta voi olla halpa hinta suhteiden paranemisesta, kun yksityinen omistusoikeuskaan ei ole esteenä.

Miksei Karjalaakin luovutettaisiin Suomelle?

Karjalan ja muiden Suomelta pakoluovutettujen alueitten kysymys on mielenkiintoinen vertailukohta Kiinalle palautettaville saarille ja Kuriileille. Neuvostoliitto hyökkäsi Suomeen 1939 ja Moskovan välirauhansopimuksella 1940 ja Pariisin rauhansopimuksella 1947 pakotti Suomen luovuttamaan alueet. Tämä aluekysymys nousee vääjäämättä Suomen ja Venäjän välillä esille lähitulevaisuudessa.

Saarien palautus Kiinalle osoittaa, että **Putinin** hallintokauden Venäjä on halutessaan kykenevä

rauhanomaisesti ratkomaan aluekysymyksiä, vaikka alue olisi aikanaan hankittu punaverellä. Onko tämä ennakkotapaus siitä, että Venäjä ryhtyy korjaamaan aikaisempia vääryyksiä? Paine tähän on lisääntynyt Euroopan Neuvoston tuomittua 25.1.2006 totalitarististen kommunistihallintojen rikokset.

Suurin merkitys alueitten rauhanomaisella palautuksella on Venäjän tulevaisuudelle. Luottamus Venäjään ei palaa, ennen kuin viime sotien aggressiot on asianmukaisesti sovittu.

Presidentti **Gorbachovilla** oli suunnitelma kuroa itäinen ja läntinen lukko yhteen perustamalla teknologiakeskuksia Viipurin ja Vladivostokin välille. Nämä kaksi kaupunkia voivat uudelleen tulla samanaikaisen tarkastelun alle – nyt aluepalautusnäkökulmasta.

ProKarelia (väliotsikot toimituksen)

Hinnat soitettaessa puoluetoimistoon

GSM	->	GSM	MPM
GSM	->	Lanka	MPM
GSM	->	020	0,196/min
Lanka	->	GSM	0,123 - 0,24 + PVM
Lanka	->	020	n. PPM

MPM= matkapuhelinmaksu
PVM= paikallisverkkomaksu
PPM= Paikallispuhelumaksu

Haluan

- Liittyä** jäseneksi Perussuomalaiset-Sannfinländarna -puolueeseen. 25 euron jäsenmaksulla saan samalla PERUSSUOMALAINEN-lehden.
Tilata ainoastaan PERUSSUOMALAINEN -lehden:
 Vuositilaus 30 euroa, 12 numeroa Lahjatilaus (maksajan tiedot sulkuihin alapuolelle)
 1/2 vsk 20 euroa Näyttenumero, **ilmainen**

Tehdä osoitteenmuutoksen tms _____

Sukunimi	Etunimet	
Lähiosoite	Postinumero ja -toimipaikka	
Syntymäaika	Kotikunta	Ammatti/toimi/koulutus
Puhelin	Fax	Internet/Sähköposti
☐ Haluan osallistua vaalimateriaalin jakoon ja muuhun vaalityöhön		Jäsenhankkija
_____ / _____ 2008 Jäseneksi haluavan allekirjoitus		

POSTI-MAKSU MAKSETTU

PerusSuomalainen

Tunnus: 500 9637

00003 VASTAUSLÄHETYS